

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 93 (1593) ♦ П'ятниця, 30 травня 1997 року ♦ Ціна договірна

КЛЮЧОВОЮ КРАЇНОЮ В СИСТЕМІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ БЕЗПЕКИ СТАНЕ УКРАЇНА

Завершився візит до Грузії парламентської делегації України на чолі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом.

Відбулася зустріч Олександра Мороза із Президентом Республіки Грузія Едуардом Шеварднадзе, повідомляє ДІНАУ-Україном. Україна стане «ключовою державою в системі європейської безпеки на континенті», — заявив президент під час бесіди з головою парламенту. Е. Шеварднадзе відзначив чималі досягнення на-

шої країни на міжнародній арені за останні роки.

Розглянуто питання можливої участі Києва в урегулюванні абхазького конфлікту. Едуард Шеварднадзе зазначив, що російські миротворчі сили не зробили нічого для мирного розв'язання конфлікту. Якщо так буде й надалі, сказав президент, то Грузія порушить питання про виведення російських військ із території Абхазії.

(Закріплення на 2-й стор.).

Реформи ще не ходять, але вже повзають

Президент України Леонід Кучма направив до Верховної Ради на повторний розгляд Закон України «Про Кабінет міністрів України», наклавши на нього вето. На його думку, окремі статті, скажімо, стосовно обмеження кількості міністерств, складу уряду, процедури призначення Прем'єр-міністра, прийняття міністрами присяги перед Верховною Радою, не зазначені Конституцією чи прямо суперечать їй.

Про цю та інші події внутрішньополітичного життя поінформував на брифінгу глава адміністрації Президента Євген Кушнар'ов.

(Коментар нашого оглядача читайте на 2-й стор.).

УГОДАМИ ВУЗЛОМ РОЗРУБАЛИ.

Закріпити б успіх ратифікацією

Те, про що так довго говорили, сталося. Сьогодні розпочинається державний візит Президента Російської Федерації Бориса Єльцина до України. Після того, як у середу Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко та Голова уряду РФ Віктор Черноміркін підписали угоди про статус Чорноморського флоту на території України, про умови його перебування, параметри поділу та взаєморозрахунки, підстав відкладати державний візит Бориса Єльцина російська сторона вже не має. Морський вузол, який протягом майже шести років існування двох незалежних держав смикали в усі бoki різні політичні сили, а тому затягували його ще туди, сподобали розв'язати прем'єри двох розчерками пера.

(Закріплення на 10-й стор.).

Донецькі профспілки не довіряють Президенту

Пленум Донецької обласної ради профспілок прийняв рішення з 2 червня розпочати підготовку до збирання підписів за проведення референдуму про дострокове припинення повноважень Президента України Леоніда Кучми.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Федерації профспілок України, на пленумі зазначалося, що в країні триває спад виробництва, зниження життєвого рівня, разом з тим, зростає заборгованість у зарплаті, безробіття.

Учасники пленуму також прийняли рішення висунути кандидатуру голови Донецької облпрофради Василя Хари для обрання головою Федерації профспілок України на черговому з'їзді ФПУ.

Тим часом...

Є контракт!

236 тисяч тонн зерна — такі обсяги держконтракту, укладеного господарствами Донецької області на 1997 рік. З цієї месо-тото буде віддано 31 мільйон гривень. Ще 15 мільйонів гривень заплановано під регіональний контракт. Заступник голови облдержадміністрації Григорій Омельяненко пообіцяв, що цього року зернові будуть зібрані на площі, що на 160 тисяч гектарів більша, ніж торік.

Залишайтеся з «Голосом»!

Індекс газети українською мовою — 60955, російською — 60997. Передплатна ціна на друге півріччя — 12 гривень.

Відновити історичну справедливість

У Росії вже давно немає міста Ленінграда, йому повернено історичну назву. Час і нам відновити стару назву Дніпропетровська — Січеслав. Це закономірно й справедливо.

Час також переглянути пам'ятники, назви вулиць тощо. Шанувати треба не узурпаторів, а справжніх героїв, діячів, які брали участь у розбудові держави, боролися за її розвиток.

Мені здається, що давно слід створити спеціальну урядову комісію з представників політичних і громадських організацій, видатних істориків, діячів культури, письменників і доручити їй переглянути ці питання на державному рівні.

Василь КОСЯН,
інвалід Великої Вітчизняної війни.
Київ.

У нашій долі древній Галич — як зоря

Є в цьому щось таке, що долає духовної сили, коли відчувати: за спиною, у глибині віків, як далекі форпости нашої державності, незручно стоять древні міста. І серед них яскравою зіркою світиться Галич — стоїльне місто легендарних князів Ярослава Осмомисла, Романа, Данила. Останній був першим українським королем.

Заснували Галич вихідці із Середнього Дніпра. Стоячи на перехресті шляхів од Балтики до Чорного моря, з Києва у Західну Європу, місто було одним з найважливіших політичних, торгових і культурних центрів Русі-України, а Галицько-Волинське князівство понад сто років розвивало державницькі традиції Києва.

Свого часу археолог Я. Пастернак знайшов тут сліди дерев'яних будинків, печей, зернових ям, котрі свідчать: поселення на цьому місці з'явилися ще на початку першого тисячоліття до нашої ери. Однак свідчать про народження міст тоді не видавали, а за писемними документами Галич повністю незабаром 1100 років.

Про те, як місто готується до ювілею, читайте на 9-й стор.

На знімках: фундамент величного Успенського собору (друга половина XII ст.); король Данило.

До 1100-річчя міста

У номер

Державна підтримка преси

На виконання Указу Президента України «Про державну економічну підтримку вітчизняних друкованих засобів масової інформації» урядом прийнято відповідну постанову.

Цим рішенням Міністерству зв'язу, Міністерству транспорту і Міністерству інформації надано продовжити у другому півріччі 1997 року дію установлених постановою Кабінету Міністрів від 4 жовтня 1996 року № 1209 тарифів на розповсюдження вітчизняних друкованих видань, засновників яких є Верховна Рада, Кабінет Міністрів, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, творчі спілки, громадські організації, державні науково-дослідні установи, трудові та журналістські колективи редакцій. Перелік цих видань міститься у додатку до постанови.

Зустріч парламентарів Республіки Польща і України

Широке коло питань правового врегулювання міждержавних відносин і захисту прав людини розглянуто представниками споріднених депутатських комісій Сейму Республіки Польща та Верховної Ради України на міжпарламентській зустрічі, яка розпочалася сьогодні у місті енергетиків Кузнецовську на Рівненщині. Протягом двох днів законопроекти обмінювалися також і досвідом будівництва загальних юридичних підвалин демократії, забезпечення невідворотності її процесів.

На гостей польського краю чекають також зустрічі з громадськістю, експлуатаційниками Рівненської АЕС.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — ДНХАУ-Укрінформ.

Урожай-97

Хліб потребує захисту

Упоравшись із весняними посівними роботами, хлібороби Дніпропетровщини насамперед почали боротьбу з бур'янами на полях та з хворобами і шкідливими комахами. Загроза недобрих урожаїв з цих причин, на жаль, реальна. Осімі пшеницю вже обробляють гербіцидами. Щодо ярових культур, то в області ладні йти на додаткові витрати, закуповуючи засоби захисту. У Новоомоскоському, Нікопольському, Прикарпатському, Криничанському та багатьох інших районах поведи рішучу боротьбу з клопом-черепашкою. Загалом уже обробили майже третину з 970 тисяч гектарів, засіяних насів.

Точка зору народного депутата України — представника лівих сил

Свобода думки і слова по-львівськи

ТЕ, ПРО ЩО піде мова далі, як і сам заголовок, безперечно, не слід відносити на рахунок сьєт усіх мешканців Львівщини. Я даю їй право знаходитися з представниками цього своєрідного західного краю. Білий як трицяті роки пам'яті тримає добру замітку про неможливість працевлаштувати, як і сам'я-ми підірвали на фермах у Запорізькій області, а зориними вечорами емії—від дозонок юні до стечових емії—наповнювали їм чудовим співом.

Не забути й відкритої принципової чорноти хліборобів зі Стрия, з Дрогобича та інших міст і сіл Карпат і Прикарпаття, з яких існує військовий службу на одному з аеродромів Памосков'я. Тоді всі ми з гордістю ходили під одним паролем, незважаючи на те, що один боювали за київське «Динамо», інші — за московський «Спартак» зі відомою футбольною командою «Дніпро». Та й тепер, коли спортивна багатоманітність змінилася на політичну, де прихильники вже діляться за кольорами знамен, а часто зустрічаються з різними категоріями галичан. Переважна більшість з них не виявляють задоволення сучасними метаморфозами.

Але інша думка переважає у депутатах Львівської обласної ради народних депутатів, на позачерговій сесії якої довелось мені побувати 16 травня цього року. Дуже дають тут про політичну одностайність, і як тільки хтось поміє в одні землях мати окрему думку, то в цьому одра-

зу ж вбачається загроза державному суверенітету, незалежності України і, як на гасіння пожежі, збираються народні обранці всіх рівнів. Так було й цього разу. До порядку денного керівництво обласної ради запропонувало єдине питання: про політичну ситуацію у Львівській області. Дізнавшись про задуми політичного керівництва Львівщини вчинити розпору над лівими партіями та їх двома представниками в обласному депутатському корпусі — О. Голубом (КПУ) та В. Матрохіним (СПУ), я і голова парламентської Комітету з питань державної безпеки та оборони Володимир Мухін прибули до Львова, щоб на власні очі переконатися в тому, хто і як шанує Конституцію України.

Нас щиро привітав голова обласної ради народних депутатів Орест Фурдичко й висловив припущення, що якби попереднє керівництво області не сторонилося партійного керівництва лівих, то не було б і ускладнене політичного характеру. Власне, він хоча й із записанням, але зустрівся з обласними лідерами СПУ і КПУ, і, отже, дещо вдалося узгодити на майбутнє. Разом з тим, за його словами, не все залежало від нього, бо не можна не враховувати місцеві умови.

А проахоронці доповіли, що ліві дотримали своїх обіцянок не боюватися сесію. У сквері напроти входу до приміщення ради топталася охона навколо державного прапора за два десятки анти-лявів. У сесійному залі тісно було від телекамер та представників преси.

(Початок на 1-й стор.)

Президент також повернув урядові на доопрацювання проект указу про вдосконалення системи центральних органів виконавчої влади України.

У листі Президента до Прем'єр-міністра йдеться, що запропоновані зміни не мають системного концептуального характеру. Головний недолік — реформування уряду не

має вигляду складової частини загальних реформ, які повинні бути спрямовані на зміну адміністративного устрою України. Президент висловив пропозицію, щоб подальша робота над проектом указу тривала під його патронатом із активним залученням науковців і фахівців-практиків.

На думку Є. Кушнарова, невдовзі може бути підписано Закон про місцеве самовря-

Коментар оглядача

Той правий, у кого більше прав, або Чому Президент наклав вето на закон про Кабінет міністрів

Президент Леонід Кучма дав зрозуміти, що перетягування ковдри між гілками влади триватиме й надалі. З інформаційних повідомлень виходить, що Президента не влаштує перебіг подій при формуванні правового поля держави. Адже, скажімо, посилення на брифінгу глави його адміністрації Євгена Кушнарова на те, що Конституція не визначає кількості міністрів і склад Кабінету, м'яко кажучи, некоректне. Варто, напевно, нагадати: сам глава держави стверджував, що для набуття чинності Основним Законом в повному обсязі, потрібно прийняти понад 50 конституційних законів, у тому числі про Кабінет міністрів. Крім того, Конституція, хоча більшість її норм — прямої дії, не може регламентувати детально всі випадки правоправності. Саме тому і потрібна законотворчість парламентаріїв. Одне слово, саме Верховна Рада могла і може вирішити, як повинна формуватися виконавча влада.

З іншого боку, таке посилення означає, що Президент, визначений Основним Законом як глава держави, прагне водночас керувати і виконавчою гілкою влади. Про це свідчать інші аргументи Євгена Кушнарова, який процедуру призначення прем'єр-міністра назвав «незрозумілою». Зокрема, це стосується узгодження кандидатур керівників центральної виконавчої гілки влади з депутатськими групами і фракціями, оскільки, мовляв, вони відповідно до Регламенту не можуть вирішувати навіть внутрішні проблеми парламенту. Цікаво, що зауваження Леоніда Кучми стосуються і присяги, яку повинні скласти міністри перед парламентом, а це оз-

начає одне: від міністрів вимагатиметься, насамперед, особиста відданість главі держави.

Водночас наведені доводи переконують у прагненні команди з вулиці Банкової всім керувати і ні за що не відходити. В усю силу ризикує, за будь-яке хибне рішення глави держави відповідати або прем'єр-міністр, або Кабінет міністрів, як це сталося, наприклад, з проектом бюджету на поточний рік. Примах Леоніда Кучми — в останню хвилину затвердити його на новій — податковій олімпі породила хаос і руйнує управління державною казною.

Вето на закон про Кабінет і аргументація, яка його супроводжує, означає насправді консервацію статус-кво між гілками влади на невизначений термін, а також, схоже, відмову глави держави від виборів народних депутатів на змішаній основі. Адже у цивілізованому світі уряд формує партія, яка перемогла на виборах, або коаліція партій після консультацій глави держави з тими лідерами, що партії складають більшість у парламенті.

Період правової невизначеності, який чомусь назвали перехідним, породив економічну кризу, падіння життєвого рівня народу, втрату безвідповідальності високим посадовим особам. Вето на закон про Кабінет міністрів означає також, що така ситуація в державі на руку думкою з найбільшого оточення Леоніда Кучми. На жаль, Президент цього так і не зрозумів, коли підписував заборону на застосування закону.

Володимир КОРОЛЮК.

Ключовою країною в системі європейської безпеки стане Україна

(Початок на 1-й стор.)

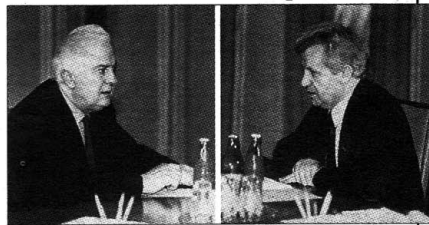
У бесіді з Олександром Морозом Едуард Шеварднадзе зачепив і проблему розподілу Чорноморського флоту. Він заявив, що Грузія претендує на частину ЧФ, оскільки також брала участь у створенні флоту.

Парламентська делегація України зустрілася у Тбілісі з представниками однієї найчисленнішої та впливової фракції грузинського парламенту — «Союзу громадян». На думку членів фракції, Україна завжди була й лишається стратегічним партнером Грузії у Чорноморському регіоні. І в законодавчому плані грузинські парламентарії обидли робити все,

аби зміцнити зв'язки між двома державами.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів також бесіду з державним міністром Грузії Ніко Лекішвілі. Обидві сторони відзначили збільшення товарообороту між країнами, який становить понад 180 мільйонів доларів. Є сподівання, що вже в найближчому майбутньому цей показник збільшиться до 500 мільйонів доларів.

Значалося, що ми б могли співробітничати в сільському господарстві, енергетиці. Надзвичайно важливим для оздоровлення національних економік є розвиток транспортного коридору та Великого шовкового шляху.

Олександр Мороз під час зустрічі з держміністром Грузії заявив, що Верховна Рада згодна розглядати, у разі потреби, окремі закони щодо конкретних напрямів українсько-грузинського співробітництва.

Для цього, на думку глави парламенту, потрібні зустрічі урядових комісій зі співробітництва, які мають розробити план законодавчих актів, необхідних для реалізації або прийняття парламентом.

дування, який пройшов друге читання у Верховній Раді.

Як відомо, Кабінет міністрів дав згоду на рішення Верховної Ради Криму стосовно відставки глави уряду автономної республіки Аркадія Демиденка і можливого призначення на цю посаду Анатолія Франчука. Невдовзі офіційні документи буде передставлено Президенту для остаточного вирішення. Глава адміністрації переба-чає, що Президент із цим погодиться.

Юліана ШЕВЧУК.

літичні лідери), і в чому конкретно звинувачують львівських соціалістів, комуністів, ветеранів Великої Вітчизняної війни, які відзначали цю дату за своєю традицією. Крім ганебних сусітів на їхню адресу, почути інше, варте уваги прокурора, не довелось.

Не знаю, чи то відаючи данину своїй минулій належності до КУН, чи то по-своєму бачачи перспективу Львівщини, Орест Іванович характеризував комуністів та соціалістів як «екстремістів», «необільшовиків» і зробив висновок, що для Львівщини «дійсним ворогом є ліві сили». Ще більшою для мене сталою загадкою, як можна досіти консолідації суспільства, хай і на обласному рівні, постійно цукочути певну його частину?

Наступний доповідіч — керівник обласного управління внутрішніх справ Б. Романюк — підтвердив свою прихильність Конституції та законам України й заперечив, що завжди дотримуватиметься їх вимог. 9 травня міліція, за його словами, діала відповідно до закону, забезпечуючи охорону громадського порядку, а не чинсь волю.

Обговоренню зазначеного в порядку денного питання, після невдалої спроби уряду-правих радикалів прошедрити заборони надавати слово О. Голубу та В. Матрохіну, намагався задати відповідний народний депутат України від Львівщини Ярослав Кендзор. Згадавши лхм словом лівих у Верховній Раді України, він закликав не чекати «природного розпаду» лівих «зарізів», а проводити «профілактику». (Хотілося нагадати: одні аріїці вже таке робили, однак по-жали те, що посіпали)

(Закінчення на 3-й стор.)

Точка зору народного депутата України — представника лівих сил

Свобода думки і слова по-львівськи

(Початок на 2-й стор.)

Коли черга дійшла до виступів депутатів від лівих, то обоє спокійно довели, що на день свята Перемоги з їхнього боку жодних порушень закону не було. Діє представники лівих партій не виходили за межі норм Конституції України. На свято вони прийшли з символікою, яку затвердив Міністерством юстиції України. Червоний прапор не всім до вподоби, але він є законним і в соціалістів, і в комуністів.

Щоправда, довести це таким депутатам, як В. Парубій, мабуть, неможливо, бо вони у всьому, що має червоний колір, зброю та ознаки серпа і молота, бачать загрозу національному ладу або як посягання на здоров'я нації. До речі, саме так ставили питання рад промовців і пропонували притримати до відповідальності лівих депутатів обидва за порушення статті 37 Конституції. Не більше і не менше.

Навіть колишній губернатор Львівщини Микола Горинь, очевидно, зрозумівши безглуздість таких тлумачень, у своєму виступі забавляв з'ясувати, чого вони хочуть: "Зробити рекламу лівих сил чи покарати їх". А далі, вдаючись до ретроспективного аналізу історичного минулого, перекинув місток у сучасність риторичним запитанням: "Багато зроблено було пам'ятників... храми... а чи стали ми жити по-християнськи?" Однак як свідомий "патріот" свого політесу і він свій виступ закінчив осудом лівих.

Виступи наступних промовців мало чим по суті відрізнялися одне від одного. Хіба тим, що деякі робили це і повідомлення про планування акцій з боку КУН на кшталт "Гризь Москви — геть з України" або ж декламували вірші антикомуністичного спрямування. Стриженою тезою оратори обрали залежність безпеки в державі від політичної ситуації у Львівській області, а в такий спосіб ще й намагалися обґрунтувати право на самочинні дії від активізації "супротиву" до політичного диктату львівських "демократів" по всій Україні.

Узявши слово, я нагадав про речі, які мають бути добре відомі депутатам будь-якого рівня. Це передусім загальні засади Конституції України. Так, у статті 8 проголошено, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Конституція України має найвищу юридичну силу. А її норми є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина на підставі Конституції України гарантовані.

Є ще й Європейська Хартія прав людини. Хоча цей документ Україна не встигла ратифікувати, але дотримуватися його вимог не заважає хоч б з моральної точки зору, коли ми прагнемо вживатися цивілізованому державою. Нарешті, є також Міжнародна конвенція з прав і свобод людини. Навіть візит Лені Оура в Україну був пов'язаний і з цією проблемою.

Коли декотрі пропонували бути об'єктивними, а разом з тим шукали приводу для втручання прокуратури Львова щодо заборони діяльності Соціалістичної та Комуністичної партій на Галичині, то припускалися значної помилки, посилаючись на відсут-

ність їх своєчасних заявок на участь у заході 9 травня.

Адже те, що стосується законодавства про мітинги/наприклад, подання заявки із зазначенням мети зібрання тощо/, не стосується загальнонаціональних політ і адт. Теми кожного державного свята вже визначена законом про працю і мета відома. Тож дивно, коли цього не розуміють чи не бажують розуміти політики Львова, не зважаючи навіть на Указ Президента України про святкування Дня Перемоги. До того ж самі старі нормативні акти щодо цього чинні тільки в її частині, що не суперечать Конституції України.

Реагуючи на нетерпимість місцевої політичної еліти до інакомислення, мені довелося процитувати і статтю 15 Основного Закону держави. Її зміст гласить, що "суспільство жити в Україні гуртується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Цензура заборонена. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України".

Здавалося б, усе тут зрозуміло викладено, тим паче для тих, хто полюбляє вважати себе демократом і на словах відстоює свободу думки і слова. Але, як можна було зрозуміти з виступу Я. Кендзюра, це готиться для країн Західної Європи, а не для України, бо там бачили, ані жовтих, ані синіх воєн, за чого переконані, "мутанти особливого зрізку". Аргументував так тезу цієї монополіст свободи тим, що комуністи та соціалісти у Верховній Раді, вірніше, спеціально готували зіткнення лівих і правих у Львові в день свята Перемоги, отже, спровокували виступ П. Симоненка, щоб "врятувати Олександра Мороза". Дивно, що за такої розстановки акцентів сам факт державного свята не було кваліфіковано як провокацію.

Гістья виступає в Україні, виходить, лише правими. Бо від наступного промовця, Дмитра Чоботка, перелав А. Кучмі, який як глава держави, будинок, спирається на комуністів по всій країні.

У зв'язку з таким баченням представниками "Ідемонту демократії" політичної та ідеологічної багатоманітності, а також з тим ворожим ставленням до ветеранів Великої Вітчизняної війни на Львівщині, що демонструється не вперше, змушений був нагадати всім присутнім це про кілька норм Конституції. Це і про право кожного на повагу до його гідності та неприпустимість такого поведіння, що принижує гідність людини /стаття 28/, і про право кожної людини на свободу та особисту недоторканість /стаття 29/. До речі, статтю 64 Основного Закону України не дозволяється обмежувати цих прав і свобод людини навіть в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Нарешті, стаття 34 Конституції України зазначає: "Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань".

Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір".

Та коли вислуховувеш міркування й оцінки депутатів — партактивістів правої орієнтації на сесії Львівської обласної ради виступали здебільшого стосовно того, що з яких був транспарантом, плакатом чи прапором, не кажучи вже про мейфайт, то здається, що перша робота людей із зазначеними очима і заткнутими вухами. Ажте учасників відомих львівських політ 9 травня інкримінують як злочини те, що більшість ветеранів Великої Вітчизняної війни не виявили бажання бути в одній колоні на чолі з І. Юхновським. А головна провина полягає в тому, що вони і представники СІУ та КІУ не спиталися в місцеву виконавчу владу, в який спосіб поширювати інформацію, висловлювати особисту думку або ж якої точці зору дотримуватися щодо здійснюваних у районі Вітчизни ринкових реформ чи то переламу історичної правди. Це означає, як кажуть, "прикази".

Діалогіс шовиш враженнями з депутатами Львівщини про почуте й побачене на власні очі, я відверто зазначаю, що відвуд з їхнього боку величезну зневагу і до Конституції України, і до самих себе. "Ви заступаєте минуле, бо там вам було погано, то чого ж ви прагнете за діл інших тепер? Хіба то по-християнськи?" — довелося зауважити мені.

А коли з вуст же одного поборника "державності" Євгена Стасюка пролунали на всю область (сесія транслювалася) слова докору волякам УПА, що "вони в ті роки погано працювали кулеметами і залишили нам (тобто новій генерації українських націоналістів) опонентів", асоціації виникли жахливі. А ще найжахливіше те, що серед депутатів обласної не знайшлося жодного, хто заперечив би. Ні в кого не вихилося хоч б репліки про неетичність такої заяви.

Хоча під час свого виступу я по очах аудиторії помітив, що такий підхід полікують не всі народні обранці. В одних поглядах була розумністість, в других відчувався сором, а в третій — підтримка моїм словам про те, що, по-перше, можна оголошувати свій край остовами, але бути "островитаними" і примушувати до цього інших не можна; по-друге, Львівщина може бути "Ідемонтом свободи", але вона не повинна бути інквізиторським орденем Ігнатія Лойоли, а також не може бути державою в державі. По-третє, і на Галичині Конституція та закони України обов'язкові для всіх. На жаль, за активність половини обласного депутатського корпусу спостерігалося бажання зинити самосуд над своїми ідеологічними опонентами.

Микола ЛАВРИНЕНКО, народний депутат України.

Точка зору головного редактора "Голосу України"

В основі кожної ідеї має бути біфштекс

Народний депутат України Микола Лавриненко висловлює свою точку зору. Він має на це право і як депутат, і як людина. За тією ж таки Конституцією.

Дотримуватися певних поглядів — право людини. І воно не потребує коментарів. Тому висловлюю просто свою точку зору.

Нагадаю тим, хто забув, як палко і справді глибоко аргументовано відстоювали право людини на свободу слова більшовики в умовах царської Росії і в період Тимчасового уряду, як майстерно користувалися можливостями "буржуазної демократії". І що вони з тим правом і демократією зробили, коли захопили владу? Що забув, почитайте хоча б "Несовременные мысли" Максима Горького, написані у 1918-му. А якою нескінченною і кривавою була "жовта боротьба" за єдиномисліє? Невже треба нагадувати? То ж хто посів у суспільстві зерно ненависті, нетерпимості, неприязності до будь-якої іншої думки? От вони, ті зерна, і проросли. Хоча, треба віддати належне, і крім більшовиків вистачало політичних сил і в Росії, і в Україні, які сіяли ненависті і неприязності.

Смію твердити: у нашою суспільстві нині майже немає демократів. Бо ті, хто називає себе демократами, дуже часто — такі самі більшовики за рівнем нетерпимості до інакомислення. Лише не в червоній, а в жовто-блакитній обгортці.

Щоб з'явилися справжні демократи — потрібен час. Не одне покоління. Он в Ісландії алтінг (парламент) був ще у Х столітті.

Так, жодному цивілізованому суспільству не заважає мати ліві сили. Навішки, вони приносять користь, не дають зарватися правим, відстоюють інтереси найменшої праці більшості, сприяють гармонізації інтересів. В тому числі і шляхом страйків, мітингів, демонстрацій. У поглядах суспільства на соціальний перерозподіл, соціальну справедливість слово лівих і нас має бути вагомим. Уже тому, що нині діє переважна більшість так званих "нових українців" абсолютно соціально безвідповідальні й аморальні. Власне, у сфері економіки маємо часто-густо справу не з "новими українцями", а просто з хамом, чумазим, якого не звали класик української літератури.

Але ліві сили сьогодні в Україні, і особливо країні ліві, несуть на собі тавро практики ВКП(б) — КПРС. І потрібен час, щоби те тавро зникло. А хтось із них і лишить.

Та все ж досягнення і в нашої демократії такі є. Скажіть, де опинилися б роки так з 20 — 30 тому учасники демонстрацій під синьо-жовтими прапорами? Отож. А сьогодні хоч би як хто персонально реагував на черво-

Мої застереження про те, що в Україні, як і в усьому цивілізованому світі, визнається правосуддя, яке здійснюється тільки судом, не вплинули навіть на доктора юридичних наук, народного депутата України Івана Біласа, виступ якого був останнім і фактично підвів підпис під обговоренням поставленого питання. Знаючи мені чимість з нього було як рукою знято. Вичитавши всім, кого тільки міг, і наголосивши на власній повазі до своєї генеральської честі, він поспішив виправдати рукописиладство на Марсовому полі 9 травня. Мовляв, ті, хто йшов під державними прапорами, мали право захищати щось за частиною 5 статті 55 Конституції України. Отже, винуватими виявилися ті, хто постраждав, а ще пан Іван закликав провести громадянський суд над комуністичною партією.

Єдине, а чому проявлявся об'єктивність того колеги по парламенту, то це в його словах: "Я не закликаю виривати прапори інших колюри. Це справді антиканоні!" (Малось на увазі — червоні).

Оскільки Іван Григорюк, на відміну від мене, вказує нині статтю Основного Закону держави своїм змелкам не цитував, а самі вони також знання Конституції не продемонстрували навіть тоді, коли така нагода випала і потреба була, то й рішення сесії Львівської обласної ради народних депутатів прийняли з обох питань порадку денного довілі і з суперечливим парією.

Наприклад, які наслідки може дати виконання пункту 2 ухвали про політичну ситуацію у Львівській області, де записано: "Закликати політичні партії та громадські організації патріотичного спрямування консолідувати свої зусилля для протидії антидержавній діяльності реваншистських сил?"

А чому не зробити по-іншому: закликаючи до співпраці всі партії та громадські об'єднання (без винятку) заради добробуту народу й держави? Ажте і ліві, і праві і українці, і росіяни, і вірмени, і євреї, і хто ще живе на Львівщині, — всі вони — одна її громада. Впевнений, що заради спільних інтересів всім вистачило б роботи, а слова, як відомо, сама знайде тоді, хто її тріє.

А зміст зазначеного пункту рішення кожен може прийняти щодо себе, тобто і праві, і ліві. На чиему боці істина, коли запропонована Львівською політичною елітою протидія і справді розпочнеться? І чи потрібно це протистояння сотням тисяч звань, в яких так ретиво оберігають від соціального впливу так звані національно свідомі політики-депутати?

Хочеться вірити, що виборці на Львівщині, серед яких є й багато моїх давніх знайомих та приятелів, не салі кошенята, а гідні поваги до себе, і тому нікому не дозволять маніпулювати ані їх долями, ані великим досягненням людства, ім'я якого — свобода.

Микола ЛАВРИНЕНКО, народний депутат України.

ний прапор, навіть львівські депутати, ніхто за демонстрацію під ним нікого нікуди не запроторить. Отже, крок до терпимості до інакомислення на державному рівні, на рівні Закону зроблено. І, мабуть, це зовсім непогано.

Та, попри все, те, що ветеранам Великої Вітчизняної у Львові не дали можливість відзначити 9 травня так, як вони вважали за потрібне, не прикрашає нікого. Врешті-решт, вони вийшли під тим прапором, під яким помирали їхні ровесники, під яким вони полили землю власною і ворожою кров'ю. У них — своє ставлення до нього. І, до речі, їхніми союзниками тоді були армії всіх цивілізованих країн світу, і їх, ветеранів Великої Вітчизняної, не має права повчати ніхто. А тим більше — заважати в такий день.

Чим бідніше люди живуть — тим більше жалюистей мають і країні ліві погляди. Невже пани львівські демократи цього не знають? А якщо знають, то чий налаготажують економіку в країні, — то найкращий метод дискусії з лівими поглядами. В основі кожної ідеї, як відомо, має бути біфштекс, а не порожня тарілка. А знову й знову управлятися у трибунній балаканині — річ малозначуща. Нема, як відомо, спасіння у многому глаголанні.

Сергій ПРАВДЕНКО.

Державна підтримка преси: годівниця чи потреба

ПІДГОТОВЛЕННЯ нині до другого читання у Верховній Раді Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» не є першою спробою влади налагодити підтримку українських мас-медіа. Ще 7 вересня 1994 р. вийшов Указ Президента про заходи з упорядкування ціл на окремі періодичні видання. Вони здійснювалися від сплати податку на додану вартість за папір, картон, поліграфічні матеріали, відшкодування виробництва, за послуги зв'язку і транспорту. Також було озброєно список загальнонаціональних часописів, видання яких мало здійснюватися із залученням коштів державного бюджету на 1995 р.

Після цього подальші укази видаються швидко. Як їхні основні положення? Мають, головне, що викликало найбільше дорікань, це критерії вибору видань, які мають державну підтримку. Їхні засновники — органи державної влади та місцевого самоврядування, громадські організації, науково-дослідні та навчальні заклади, колективи редакцій. Треба зазначити, що з ціл об'ємні випадують ті видання, серед засновників яких є підприємницькі структури, приватні особи, а також газети та журнали рекламного та еротичного характеру. За таким винятком періодичні видання звільняються від частини податку на додану вартість. Крім того, ряд поліграфічних матеріалів звільняється від обкладання ввізним митом, надаються транспортні пільги при перевезенні газет і журналів, ряд газет сприяють у їх децентралізованому розповсюдженні тощо.

Звичайно, такий погляд на «чистих» і «нечистих» призвів до розбрату в газетарському стані. Маса у вогонь підпал скандал навколо Фонду незалежної преси, «розборки» навколо якого тривають і нині, вже на судовому рівні. Тому має з'явитися закон, який на нормальних і зрозумілих усім підставах надавав би державну підтримку мас-медіа.

Але виникає запитання: чи потрібна така підтримка взагалі? Справді, якщо у нас розвивається ринкова економіка, то, може, не варто було б втручатися в процеси саморегулювання? Може, хай живуть тільки ті видання, які можуть залишатися на плаву, а інші — хай гинуть, якщо вони не змогли привабливістю до цієї епохи? Вже гинуть. Причому гинуть разом з журналістами, у прямому розумінні цього слова: 44-річний редактор газети «Авангард» (Крим) А. Лашевич покінчив життя самогубством, написавши у перелісмертній записці, що не може простити собі розвал редакції.

Увалення про те, що у ринковому суспільстві держава кидає засоби масової інформації напризволяще, — хибне. Преса, радіо, телебачення — це найпотужніший засіб впливу на думки мільйонів. Їх односторонність може призвести до руйнації суспільства. Тому в багатьох державах надають адресну підтримку ЗМІ, особливо тим, які перебувають у скрутному фінансовому становищі. Це робиться для того, щоб зберегти плюралізм висвітлення думок у суспільстві. Для цього створено законодавчі заборони на концентрацію преси в руках небагатьох власників. Причому держава, навіть надаючи допомогу, позбавлена можливості впливати на редакційну політику, бо така допомога надається в рамках закону і на неї претендують усі видання, які відповідають його вимогам. До речі, навіть така ринкова установа, як Інститут Адама Сміта, рекомендувала країнам СНД прийняти закони, за якими для реалізації прав громадян на вільне отримання інформації держава мала б здійснювати підтримку засобів масової інформації не-

залежно від форм власності і політичної орієнтації. При цьому особливо застерігалося проти небезпек селективних доз та з державного бюджету конкретним органам масової інформації (за винятком спеціальних соціально значимих видань). Причому такі винятки має бути закріплено в законі.

Для прикладу можна подивитися, як підтримують газети в деяких країнах Європи. У середині 60-х років нашого століття в багатьох країнах Європи було створено спеціальні парламентські комісії, які вивчали можливості допомогти тим виданням, які були в скрутному економічному становищі (це здебільшого партійна преса). В результаті рекомендацій цих комісій виникла система державної підтримки преси. При цьому використовувалася теорія «спіралі тиражу». Ті газети, які за наслідком на першому місці, отримують більше реклами, грошей від передплатників, аніж газети, які поступаються перед ними у популярності серед читачів. Так-от, допомогу отримують саме ті, менш популярні газети. Це робиться для того, щоб зберегти плюралізм висвітлення думок у суспільстві та запобігти зникненню конкурентної преси і встановленню надмірної концентрації на ринку мас-медіа.

Найбільш вдалий, мабуть, приклад Швеції. Там з 1969 року було запроваджено державні субсидії видавництвам: кредити з позикового фонду, знижки за спільну реалізацію, дозати і зниження податку на рекламу для тих газет, які дотримуються за становленням на газетному ринку. В результаті: якщо з 1945 до 1968 року у Швеції закрилися 77 газет, то з початком запровадження субсидій — тільки одна. Гроші беруть в основному з невеликого спеціального податку на всі носії реклами. А пільги мають видання, які охоплюють менш як 50 % свого ринку і мають менш як 2000 передплатників. Причому, якщо газета виходить з кризового становища, субсидії їй припиняються. Звичайно, надання субсидій обумовлено рядом обставин: газети мають справмовувати гроші на створення редакційних матеріалів та виходити хоча б щотижнево. Крім того, у Швеції існує система підтримки видань, які тільки почали виходити. Всього на підтримку преси у Швеції виділяють майже 0,2 % загальних витрат держави.

У Фінляндії з кінця 60-х років також було введено систему субсидій преси, яка перебувала в складному економічному становищі, і виданням субсидій обумовлено рядом обставин: газети мають зберегти незалежність від комерційного контролю видання. На думку фінських парламентаріїв, тільки збереження преси, яка представляє всю палітру думок у суспільстві, здатне закріпити демократичний лад і сприяти вільному обміну думками між усіма категоріями населення. Особливістю фінського досвіду є адресна допомога газетам політичних партій. Причому газети отримують дозати пропорційно до представництва відповідних партій у парламенті країни. Крім того існує система пільг для всіх видань, які перебувають у складному економічному становищі.

На збереження плюралізму думок спрямовано дозати і в Норвегії. У цій країні підтримку (пропорційно до кількості проданих газет) одержують усі видання, які займають другорядне становище на своєму ринку. Крім того, існують цільові позики, дозати на доставку тощо. Невелика допомога надається адресно партійним виданням. Навіть у тих країнах, де декларують відмову від прямої державної підтримки преси, ажiviaють заходів, які полегшують становище газет, що зазнали кризи. Наприклад, у Данії, де держава принципово вирішила не втручатися у справи преси, з 1970 року через Фінансовий інститут преси розподіляються прямі дозати газетам, які опинилися у складному економічному становищі. Крім того, через цей інститут держава підтримує технічну мо-

дернізацію газетного виробництва і створення нових видань.

Певні традиції у справі надання державної підтримки засобам масової інформації встигла набути Російська Федерація. Протягом останніх років там було прийнято закони «Про економічну підтримку районних (міських) газет», «Про державну підтримку засобів масової інформації та книговидавництва Російської Федерації». І це, не враховуючи змін, внесених до ряду інших законів, наприклад, до закону «Про митний тариф», у законодавство про податки. Всі ці закони спрямовані на підтримку економічно слабких, але важливих у соціальному плані видань. Спробуємо коротко їх проаналізувати. Федеральним законом Російської Федерації «Про економічну підтримку районних (міських) газет» передбачено адресну підтримку газетам, занесеним до Федерального реєстру районних (міських) газет. Не секрет, що в Україні, як і в Росії, це найбільш уважлива з економічної точки зору частина засобів масової інформації. Витрати на дотажу районних та міських газет у Росії надходять з федерального бюджету. При цьому держава відшкодує від 50 до 80 відсотків фактичних витрат на поліграфічні послуги, папір та послуги зв'язку. Є цільові витрати також на розвиток матеріально-технічної бази газет. При цьому є спеціальне застереження: органи влади не можуть втручатися у діяльність газет щодо розподілу коштів, надання державного бюджету.

Федеральний закон Російської Федерації «Про державну підтримку засобів масової інформації та книговидавництва Російської Федерації» передбачає ширший спектр і самих пільг, і тих засобів мас-медіа, яким ці пільги надаються. В області податкового регулювання звільняються від сплати податку на додану вартість з оборотів від реалізації своєї продукції, а також і доставки засоби масової інформації, пов'язані з освітою, наукою і культурою. Податок на прибуток у частині, що стосується у федеральний бюджет, на подібні видання теж не нахараховується. Всі засоби масової інформації звільняються від податку на прибуток, якщо той спрямовано на фінансування капітальних вкладень за їх профілем. У митному регулюванні від усіх видів мита та інших зборів за експорт-імпорт звільняється продукція мас-медіа, якщо та пов'язана з освітою, наукою, культурою. Від мита звільняються також папір, поліграфічні матеріали, аудіо- та відеотехніка, технологічне і інженерне обладнання, якщо його ввозять на територію країни засоби масової інформації і використовують для виробництва продукції, пов'язаної з освітою, наукою та культурою. Крім того, органи масової інформації можуть бути звільнені від обов'язкового продажу валютної виручки, їх редакції користуються послугами зв'язку за тарифами державних установ, оренда приміщень для них здійснюється за ставками, затвердженими для організацій сфери культури, а самі ці приміщення передаються редакціям у господарське видання. Не поширюються всі ці пільги на видання рекламного та еротичного характеру. Закон також обумовлює спеціальний порядок приватизації виробництва, які забезпечують випуск газетної, журнальної та книжкової продукції. Цей порядок має захистити внутрішній ринок країни і запобігти перепрофілюванню поліграфічних підприємств.

Крім того, уряд Російської Федерації проводить конкурси на гранти у сфері засобів масової інформації. Під грантом тут мають на увазі спеціальний комплекс заходів державної підтримки, спрямований на поліпшення інформаційного забезпечення населення. Конкретними формами є прями бюджетні асигнування, податкові пільги, обладнання і папір на пільгових умовах тощо. Подібні гранти, які видаються на конкурсних засадах, безперечно, сприяють модернізації газетного виробництва і заохочують видання до прогресивних методів господарювання.

Цікавим для українських мас-медіа (звичайно, у тому разі, якщо Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» буде прийнято) є аналіз того, як працює подібний закон у Росії, за якими труднощами стикаються засоби масової інформації при реалізації своїх пільг. У цьому плані показав парламентські слухання в Державній думі Росії на

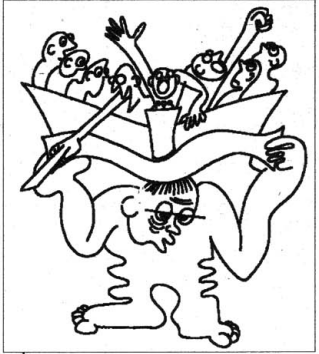

тему реалізації закону про державну підтримку засобів масової інформації. В рекомендаціях цих слухань наголошується передусім на необхідності чітких і недвозначних формулювань, які не дали б змоги чиновникам маневрувати при визначенні того, хто має і хто не має права на ті чи інші пільги. Треба відзначити, що в проєкті українського закону ці труднощі враховано і визначення дано з максимальною точністю.

Ще однією цікавою особливістю діяльності мас-медіа в Росії є те, що багато постанов про підтримку засобів масової інформації прийнято на місцевому рівні. Прийнято такі рішення в Москві, Санкт-Петербурзі, Алтайському краї, Ростовській області, Республіці Саха (Якутія), багатьох інших суб'єктах Російської Федерації. При цьому є кілька прогресивних моментів. Місцеві органи влади можуть, виходячи з конкретних умов, розширити коло отримувачів тих чи інших пільг. Так, постійного уряду Москви «Про підтримку засобів масової інформації, книговидавництва і розповсюдження поліграфічної продукції в м. Москві» отримувачем пільг є також організація Спілки журналістів, репортери тощо. Негативним моментом є те, що місцева влада може конкретно визначити, які органи масової інформації будуть отримувати від неї підтримку. Це загрожує небезпечкою створення загону «кишенькової» преси, яка, по-перше, дітям тільки у вигині для влади квітів і, по-друге, зважає на те, що всі проблеми можна розв'язати за допомогою протягнутої руки. Основні положення підтримки, звичайно, у фінансово-господарській сфері. Це насамперед поширення норми про звільнення від податку на прибуток у частині, яка надходить до федерального бюджету на частину, яка надходить до регіонального бюджету. Таким чином, редакції і деякі поліграфічні підприємства цілком звільняються від податку на прибуток. Крім того, в деяких регіонах редакції засобів масової інформації звільняються від податків з власників транспортних засобів, на купівлю нових автотранспортних засобів, на користувачів автотранспорту, на утримання житлового фонду та об'єктів соціально-культурної сфери, інших спеціальних зборів, установлених на місцевому рівні. Корисними є й інші заходи з фінансової підтримки засобів масової інформації. Це пільгова оренда плати, право викупу приміщень тощо.

Таким чином, багато як країни мають традиції в наданні державної допомоги засобам масової інформації. Це робиться не з благодіяницьких міркувань. Державна підтримка допомагає вижити значній частині видань. Це є запобіжником для: 1) переходу контролю над виданнями в руки комерційних структур і, як наслідок, комерціалізації самих видань; 2) зникнення ряду газет та журналів і збіднення паітри національних мас-медіа; 3) обмеження продукції (чи то за територіальним, чи то за партійною ознакою) на вільний обмін думками через пресу, радіо, телебачення. Звичайно, умови державної допомоги мають бути чіткі і недвозначно висловлені в законі, щоб запобігти шовінайшовному свавілью у справі її надання. Державна підтримка допомагає зберегти плюралізм думок у засобах мас-медіа, дає можливість існуванню органам преси, які висловлюють погляди різних верств населення, дозволяє промаляти реалізувати право на вільний доступ до інформації. В сьогоднішніх складних економічних реаліях України тільки держава в змозі (не ставлячи політичні чи комерційні передумови) підтримати засоби масової інформації, звичайно, якщо ця держава іде шляхом розвитку й демократизації.

Валерій ІВАНОВ,
заступник директора з наукової роботи
Інституту журналістики Київського
університету імені Тараса Шевченка,
доктор філологічних наук.

За листом читача

Ветеранська садиба,

або Тігар, який важко нести, але й кинути шкода

ПЕНСИОНЕРАМ зараз не легко. На селі їх виручає присадибна ділянка. Якщо, звичайно, є сили її обробляти. У 74-річного Івана Федоровича Короленка з села Мар'янівки Фрунзівського району на Одещині та його хворої дружини власних сил, зрозуміло, обмаль. А допомогти їм матиешиного КСП ім. Котовського, очолюваного Анатолієм Шацілом, вони вже й не очікують. Бо у відповідь на численні прохання одержували лише обіцянки. Від тих, хто все своє життя пропрацював «за напідаром», як висловився Іван Федорович, відмахувалися, мов від набридлих мух. А коли попросився ветеран «вище», то ще й до брехні вдався. Саме останнє особливо обурило І. Короленка й спонукало звернутися з листом до «Голосу України».

Ветеран докладно розповідає, як уже кілька років, відколи стало особливо суцужно, почав 15—20 соток свого городу засівати пшеницею, аби мати власне зерно на харч та на корм для домашньої живності. Так вчинили й інші селяни. Та от заковика: як зорати той клопот, врожай зібрати? Позаминулого року зорати землю з осені так і не вдалося. Ходив до голови правління, тоді ще колгоспу, той пообіцяв, а потім поїхав до санаторію, нікому не залишивши ніяких вказівок. Так і морози застали. Навчений

гірким досвідом, Іван Федорович торік розпочав «ходіння по муках» заздалегідь, причому з відвідин безпосереднього виконавця, тобто бригадира тракторної бригади. Той, після консультації з головою КСП, заперечив: «Літв, дядьку, додому, трактора чекатиме». Не дочекавшись, через три дні пішов ветеран знову до бригадира. А той ще переконливіше: «Обов'язково зоремо — це вказівка голови». Минуло тижнів зо два. Подався І. Короленко на поклін до бригадира втретє й почув уже зовсім протилежне: «Голова наказав трактора не давати».

Ветеран пов'язує зміну рішення з виборами до Верховної Ради України у їхньому окрузі замість вибудлого депутата: поки потрібні були, мовляв, голоси, то обіцяли, а як пройшли вибори — відмовили. І не йому одному. А потім надійшов лист з обласного центру на офіційному бланку: спочатку не було, відповідали, можливостей надати ветеранам допомогу, зате пізніше їхні присадибні ділянки упорано технікою КСП безплатно. Нарута та й тоді. Бо Іван Федорович після того «крутого зигзагу» керівників КСП найняв за власний коштів двох жінок з трьома підлітками, сам взявся за сажу — так-сяк розпушили ділянку. Із запасниками, аж 6 жовтня, посіяв озимину. Після чого не один день відважувался, аби знову стати

на ноги. Коли ж надійшла ота «надрукована брехня», пішов до контори, щоб голов КСП А. Шацілу у вічі подивитися. Не вдалося, сказали — у відпустці. Хоч якось розраду знайшов, написавши листа до «Голосу України».

Лист І. Ф. Короленка нагадав мені відраження до Комінтернівського району. Здійснюючи розроблену з власної ініціатиї програму «Ветеранська садиба», там у кожному КСП завели спеціальні журнали, до яких ветерани можуть будь-коли за нести своє прохання найрізноманітнішого характеру: від виділення транспорту для поїздки до лікарні чи ще там кудись, надання будівельних матеріалів, харчових продуктів до обробки присадибних ділянок, збирання й реалізації врожаю. Шоранку керівники сільгоспспідприємств, даючи наряди на проведення робіт у колективному секторі, нарівні з цим розглядають й оті прохання-звернення ветеранів, як правило, без зволікань задовольняючи їх.

Окрім того, правління ряду КСП й агрофірм Комінтернівського району закріпили за сільськими ветеранськими організаціями по 10 — 15 гектарів землі, яку обробляють засобами й коштом сільгоспспідприємств. Там пенсіонери, об'єднавшись у бригади, вирощують всіляку городнину для власних потреб, мають змогу дешево її реалізувати. Тим, хто

утримує домашню живність, регулярно виділяють корми. Не випадково в приватному секторі кількість корів за останні роки зросла втриє, значно збільшилося й поголів'я свиней, кіз, овець, птиці. І це, переважно, в об'єктах, де є пенсіонери, які й дотримують ту живність. З пекарень, які є вже у багатьох сільгоспспідприємствах, ветерани одержують хліб нерідко за символічними цінами — для обліку, так би мовити: в агрофірмі «Світанок», приміром, 1,5-кілограмовий буханець обходиться їм в 1 копійку. За домовленостями з КСП, агрофірмами, місцевим м'ясокомбінатом до магазинів «Ветеран» (вони тут, на відміну від багатьох інших районів, збережені) ввозять м'ясо, сало, олію, інші продукти, аби продати їх людям похилого віку без «накруток», за пільговими цінами. Звичиним стало правило в першу чергу забезпечувати ветеранські домівки паливом...

— Соціальний захист людей похилого віку, пільгиріку й особистих господарств вважаємо першочерговим своїм завданням, — каже голова райдержадміністрації Віталій Громяк. — Інакше як дивитися в очі тим, хто дав усім нам життя, хто десь так тяжко працював, аби ми злізали на ноги?

Подумалося: якби усі отак!

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Читацький мікрофон

«Розминатися» найкраще в полі

Маю пропозицію щодо так званих «розминок» у Верховній Раді. Чи потрібні вони? На мою думку — це марна трата дорогоцінного часу. Замість того, щоб плідно працювати над законами, у стінах парламенту активно проводиться передвиборна кампанія за крісла в новій Верховній Раді саме цих «розминок». Селяни від темна до темна «розминаються» в полі, всі інші ще зайняті ділом. Якщо депутати хочуть порозминатися — нехай ідуть на село, тут роботи вистачить.

Іван СТЕПАНЧЕНКО,
колгоспник.

Медвин
Богуславського району
Київської області.

Сесійний зал — не місце для бійки

Дочекалися! Наші обранці, краші з краших, час від часу нам, простим виборцям, показують приклад того, як можна розправлятися на місці з суперниками. Якщо мене обважить у магазині продавщиця — можу її вдарити палицею. Коли образить хтось на вулиці чи в транспорті — суміжко в обличчя. Не думаю, що для мене це закінчиться без наслідків, як для народних депутатів. Чого ще нам чекати від них?

А. МАЛЮВАНІЙ.

Горліва
Донецької області.

Маю з вами один клопіт

Шановні депутати! Звертаюся до вас з цим листом, бо маю з вами спільний клопіт. Ви не можете підготувати й схвалити нормальний бюджет України, а я не можу через це скласти свого нормального сімейного бюджету. Я пенсіонер, з 44-річним трудовим стажем. Маю 44 гривні пенсії, а мінімальний прожитковий бюджет повинен складати не менше 170 гривень (мінімальна продовольча частина — 70 грн., оплата за комунальні послуги — 40 грн.). Дефіцит становить 126 гривень, або 75 відсотків, і покрити його у пересічному сплатника податків немає можливості.

Всі нетаргати ви пояснюєте відсутністю коштів через спад виробництва. Незрозуміло, чому не вистачає коштів на нормальні пенсії лише тим категоріям пенсіонерів, які своєю працею створили матеріальні цінності державі. Інші категорії одержують пенсії в повному обсязі й вчасно. Врегулюйте, нарешті, закони про пенсії. Кожен повинен одержувати те, що заробив.

С. КОСТЮК.

Івано-Франківськ.

Просимо переглянути закон

Якби закон України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» я прочитав раніше, то ніколи не перевелив би свої заощадження на компенсаційні сертифікати. А навколо нього було дуже багато розмов — реклама по телебаченню, в пресі мова йшла про те, що рахунки не закриваються й вклади зберігаються. Виявилося, що то все — неправда. Невже керівництво держави нічого кращого не придумало, аби підняти економіку за рахунок пенсійних вкладів. Я сам винен, що дав обурити себе вдару. Перший раз за приватизаційний майновий сертифікат я не одержав нічого. Підприємства не оживуть за рахунок одних тільки компенсаційних сертифікатів пенсіонерів. Ім потрібні ще й хороші керівники-організатори. Отже просимо Верховну Раду переглянути названий закон.

ТИЩЕНКО, ГОРОШКО,
пенсіонери.

Прийміть у службовці!

ГІРНИКИ Кривбасу уважно слідкують за законами про соціальне й особливо пенсійне забезпечення населення. Майже всі асистенти й парламентні депутати і представники виконавчої влади висловлюються за справляння роз'яснення проблеми соціального забезпечення трудящих. А що виходить насправді?

На сьогоднішнє 11 законів з пенсійного забезпечення. Середній розмір пенсії — 50 грн. А середній розмір пенсії державних службовців — 150 грн., інвалідів-чорнобильців — 182—1160, простих робітників і селян — менше за 48 грн.

Невже державний службовець більше віддає сил і здоров'я, ніж шахтар, сталевар, колгоспник? Адже створюють матеріальні цінності робітничий клас і селянство, а не працівники держустанов.

Шахтарі трудяться повну зміну, а державний службовець — гірничо-технічний інспектор спускається в лаву на 2—3 години на добу і то не кожного дня. Пенсія ж у шахтаря — 60 грн., а в гірничо-технічного інспектора 180—200 грн. Секретарі й клерки держустанов одержують пенсію значно вищу, ніж шахтарі, які відпрацювали в шахті 18—30 років і залишили там своє здоров'я.

Чому в законі про пенсійне забезпечення державним службовцям пенсія нараховується в розмірі 80 відсотків середньої заробітку і без будь-яких обмежень, а в законі про пенсії для трудящих, шахтарів у тому числі, максимальна пенсія — 55 відсотків середньої заробітку, але не вище чотирьох мінімальних пенсій?

Де ж справедливості? Якщо країна перебуває в тяжкому економічному й фінансовому становищі, то чому це має відбиватися лише на пенсіонерах із робітничого класу, селянства й інтелігенції?

Чому не розділити цей тигар на всіх, у тому числі держслужбовців і тих, хто перебуває при владі?

Пропонуємо в найкоротший термін переглянути закони про пенсійне забезпечення і заробітну плату і усунути існуючу несправедливість.

ДЯДІК, РОГАЧОВ, МОГИЛЕВИЧ
(всього 27 підписів).
Кривий Ріг.

Не родися щасливим — стань чиновником

Більшість громадян, впевнений, не знають суті Закону «Про державну службу», який прийнято депутатами парламенту попереднього скликання.

Не помилюся, коли скажу, що робили вони його «під себе» і під своїх близьких і знайомих. Особисто нічого не маю проти державних службовців (не плутайте їх з чиновниками-бюрократами), проти того, щоб вони мали якісь пільги. В усьому цивілізованому світі є державні мужі, є закони, що захищають їхні інтереси. Але такого, певно, не зустрінемо. І те, що декларується в Законі України «Про державну службу», викликає не тільки подив. У ньому, як на мене, закладено міну уповільненої дії, спрямовану на розвал незалежності й суверенності держави. Його можна порівняти хіба що із відомою постановою про підвищення зарплати партійним функціонерам при владарюванні Михайла Горбачова.

Не буду коментувати весь закон, а наведу лише окремі положення, які, сподіваюсь, прольотять світло на зміст документа.

При нарахуванні пенсії службовців

Дитя асфальту

Ми — городяни у третьому коліні. Ме маємо ні родичів у селі, ні дачі під містом, ні таких статків, щоб дозволити собі вивезти дитину до моря. Три літні місяці проводили наша донька на асфальті. Чи є в нас реальні перспективи хоч раз в кілька років змінити цей сумний статус-кво? У дитячій поліклініці отримати безплатну путівку до санаторію практично неможливо. Усього декілька виділяють і на тисячню школу. Усе інше за гроші, які мало співвідносяться із нинішнім бюджетом пересічної міської родини. І вибір є: від Канарів, Болгарії чи «Артека» — до Ворзеля чи Пуші Водини. Вибір є. Реальної перспективи скористатися з нього на найближчє п'ятиріччя нема. А там, дивись, і дитина виросте. На асфальті.

Київ.

Вероніка ЗАБАРА.

враховують солідний оклад і надбавки до нього (за категорію, ранги, вислугу років — від 10 до 40 відсотків).

З учителів, зазначте, один із важливіших стимулів (вислугу років) знято. Чому? Невже у школі психологічне, фізичне, розумове навантаження менше? Ах ні!

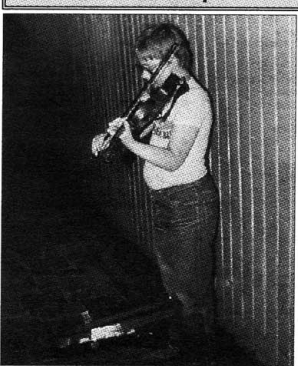
Далі. Дерслужбовцям призначають пенсії в розмірі 80 відсотків їх посадового окладу, до того один відсоток додають за кожні рік роботи (до 90 відсотків) після 10 років держслужби. А ще є додаткові відпустки дні, оплата так званих «лікувальних» та інші пільги, які простому смертному й не снилися.

Знаю багатьох службовців, справжніх патріотів, які визнають необхідність перегляду вищезгаданого закону. Не усвідомлювати крижущої несправедливості, породженої законом, може тільки той, хто приймав його і «під колу» він прийняв. На фоні збожжіння має такі закони як бєльмо на оці.

Федір ЛЮТИЙ,
голова райвотерія
Кам'янської СШ №1.

Черкаська область.

Фото з конверта

Плач, скрипка моя, плач...
Фото Олександра НАУМОВА.

1997 року. № 93 (1593)

Виставки

Корейський тигр стрибе у червні

З 23 ПО 27 ЧЕРВНЯ у павільйоні № 3 Національного виставково-конгресового центру України вперше в нашій державі пройде виставка-національна виставка. Її організатор — Корейське державне агентство сприяння розвитку торгівлі та інвестицій.

У виставці візьмуть участь 46 південнокорейських фірм, з яких сім — багатопрофільні концерни ("Хюндє", "Сонгйон", "Хіосон", "Кохан" та інші). Поруч із відомими гігантами будуть представлені середні та дрібні підприємства.

На виставі можна буде побачити автомобілі та загальні машини, мотоцикли, електровари та електроніку, тканини і текстильні вироби, годинники, промислові товари та обладнання для їх виробництва, медичну продукцію та багато-то багато іншого — аж до іграшок і біжутерії.

Із досвіду "ГУ". Після встановлення дипломатичних відносин між Україною і Республікою Корея в лютому 1992 року торгово-економічні зв'язки між країнами отримали новий імпульс. Зокрема, з 1993 року обсяг торгівлі зріс приблизно у 2,8 раза — з 77 до 214 млн. доларів. Разом з тим, враховуючи колосальні економічний потенціал Південної Кореї як десятої торгівельної держави світу з товарооборотом у 1996 році 280 млрд. доларів (експорт 129,7, імпорту — 150,3 млрд. доларів), авіаперевезень України і Кореї поки що невелика, а інвестиційна та технологічна співпраця майже відсутня. До речі, товарооборот між Південною Кореєю і Росією — 3,8 млрд. доларів. Подібні до київської виставки в Москві проводяться щосічня, починаючи з 1992 року. Ще одна аналогічна виставка відбулася в 1995 році в Астані.

У нашій країні корейці цікавилися високі технології в космічній, авіаційній, оборонній галузях, багаті людські ресурси, будівельні, металургійні, енергетичні, автомобілебудівні підприємства. Далека східноазиатська країна вважалася перспективною участю своїх фірм у приватизації державних підприємств. Крім того, використання корейськими фірмами одеського порту дасть додатковий імпульс до перетворення України на центр торгівлі Східної Європи та СНД.

Ринок нерухомості

Харківські підвали дорожчі від комфортних квартир

НАЙБІЛЬШИЙ інтерес на харківському ринку нерухомості сьогодні викликають не розкішні квартири в центральних зелених районах міста, не заможні особняки на околицях і навіть не офіси на головних вулицях. В центрі уваги агентств нерухомості — приміщення центральних кварталів, які можна використати під виробничі або торговельні площі.

Директор агентства нерухомості "Пושук" білоруської фірми "Україна" Костянтин Васильєвич відзначає, що попит на такі об'єкти останнім часом дедалі збільшується, однак "вцілілих" від приватизації налічувалася, не кажучи вже про більш престижні приміщення, залишається все менше. Ціна за квадратний метр нижча за київську чи одеську, проте нерідко наближається до 1000 гривень. А перепродажу нерухомості охочих поки що небагато.

Така ситуація не могла не породити напівкримінальні "агентства", яких цікавить уже не сама нерухомість, а її власники. Особливу увагу привертають мешканці перших поверхів комуналок. Однак міська влада не помічає ani фактів порушення громадянських прав, ani перетворення житлового фонду міста на комерційні цехи та крамниці. Як відзначають спостерігачі, місто поступово втрачає свій статус центру високіх технологій і набуває "іміджу" міста тінюваних кустарів з виготовлення та реалізації дешевого одягу і взуття. За їхніми даними, Харків уже одягає кілька областей України і Росії.

Разом з тим, на думку фахівців агентства нерухомості "Пושук", квартири в півторамільйонному мегаполісі й надалі падатимуть у ціні. Навіть усе сьогодені вони тут дешевіші, ніж у кілька разів меншій сусідній Полтаві. Вочевидь, повсякчасно те, що серед харків'ян стає дедалі більше багатих і, хоч як парадоксально, бідних людей. Останні перелякуються в міста з більш низьким житловим мінімумом.

Автосервіс

ВAT "1-й Київський авторемонтний завод" пропонує:

- ремонт і технічне обслуговування вантажних автомобілів ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-3307, "Газель";
- ремонт, технічне обслуговування, рихтування легкових автомобілів виробництва Росії та України;
- переобладнання автомобілів з установкою дизельних двигунів Д-243, Д-245 на такі парки: ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-3307, ЗІЛ-130 всіх модифікацій; КАВЗ, ПАЗ-672, "Кубань", ААЗ-696 з владдерою документів для перереєстрації в ДАІ;
- ремонт двигунів ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-24, КПП ГАЗ-53;
- хонігунування гіалів двигунів ГАЗ-53, ГАЗ-24, УАЗ, АЗЛК;
- наладка та шліфівка колінчатих валів двигунів ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-24, УАЗ, АЗЛК;
- ремонт та зарядка акумуляторних батарей;
- ремонт та перемотка електродвигунів;
- диски зчеплення двигунів ГАЗ-53, УАЗ, Д-243, трактора МТЗ;
- кузови металеві ГАЗ-52, ГАЗ-3307;
- гайки зовнішні заднього колеса автомобілів ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-3307;
- 4-швидкісний стрічковий верстат для прямого і контурного розпилювання металу (до 5 мм), дошок, пластмас;
- автозастаєнні до автомобілів ГАЗ-51, ГАЗ-52, ГАЗ-53, ГАЗ-3307, до КПП ЗІЛ-130;
- деревобробні верстати — 9 операцій;
- дизельну електростанцію потужністю 200 кВт;
- двигуни ГАЗ-52 II комплектиності ремонтні;
- установка "Піна-9" для покриття щільні в дерев'яних кузовах.

Ціни договірні.

Адреса ВAT "1-й Київський авторемонтний завод": м. Київ, вул. Фрунзе, 86. Тел. (044) 417-34-41, 417-36-13, 417-20-37, 417-36-41, 417-82-44.

Торгівля

Підприємства Волині продадуть:

- Володимир-Волинське АТ "Луґа".** Чоловічі сорочки. Ціна 10—15 грн. Тел. 2-25-18;
- Луцьке ВAT "Електротермометрія".** Квартири під приладдя для холодної і гарячої води. Ціна 49—50 грн. Регулятор тиску газу будинкового користування. Ціна 140 грн. з монтажним комплексом. Тел. 4-22-61, 4-21-39;
- ВAT "Луцький підшипниковий завод" /ДПЗ-28/. 44 типи конічних, роликових та інших підшипників.** Ціна за 1 шт. 6—240 грн. Тел. 6-17-97, 6-34-49;
- ВAT "Поліпластмас".** Поліетиленову плівку. Ціна погонного метра 0,95—1,35 грн. Тел. 5-01-18;
- Луцьке АТ "Синтетика".** Картон азуттєвий. Ціна квадратного метра 5—6 грн. Синтетичну шкіру. Ціна квадратного метра 6—24 грн. Тел. 4-84-88;
- Державне лісгосподарське об'єднання "Волинське".** Соки дикорослих плодів та агід з дошками лікарські рослини. Ціна трилітрової банки 1,20—2,90 грн. Тел. 4-02-40, 4-00-70;
- Луцький картоно-руберойдовий комбінат.** Руберойд, склоруберойд. Ціна за рулон 9—14 грн. Лінолеум. Ціна квадратного метра 6—7 грн. Тел. 3-38-88, 3-12-35.

Рейтинг "ГУ"

Атомників "підпиріають" феросплавики

Десять кращих підприємств Запорізької області

1. Виробниче об'єднання "Запорізька атомна електростанція" /м. Энергодар/.
2. Акціонерне товариство "Запорізький феросплавний завод".
3. Акціонерне товариство "Запорізький трансформатор".
4. Акціонерне товариство "Азот" /м. Бердянськ/.
5. Акціонерне товариство "Селена" /м. Запоріжжя/.
6. Акціонерне товариство "Півобвалотельний комбінат "Славутич" /м. Запоріжжя/.
7. Акціонерне товариство "Азовкабел" /м. Бердянськ/.
8. Акціонерне товариство "Мелітопольський і асфальтобетон".
9. Акціонерне товариство "Рассвет" /м. Запоріжжя/.
10. Запорізька науково-виробнича фірма "Форум".

Інформаційно-аналітична група "ГУ".

Курси гривні

до іноземних валют I групи класифікатора, встановлених Національним банком України 28 травня 1997 року

Назва валюти	Офіційний курс
100 австралійських доларів	142—19
100 австрійських шилінґів	15—49
100 англійських фунтів стерлінґів	302—35
100 бельгійських франків	52—83
100 німецьких марок	109—04
100 голландських гульєнів	96—93
100 датських крон	28—63
10000 італійських лір	11—06
100 канадських доларів	134—79
100 норвезьких крон	26—18
100 доларів США	185—30
100 фінських марок	36—19
100 французьких франків	32—30
100 шведських крон	24—25
100 швейцарських франків	130—75
1000 японських ієн	15—92
100 євро	213—31
100 іспанських песет	12—92
1000 грецьких драхм	6—82
100 ірландських фунтів	280—19
100 ісландських крон	2—66
100 португальських ескудо	10—79
100 СДР	257—30

Курси гривні

до іноземних валют II групи класифікатора, встановлених Національним банком України 28 травня 1997 року

Назва валюти	Офіційний курс
1000 чилійських песо	4—43
100 китайських юанів	22—35
100 єгипетських фунтів	54—58
100 гонконгських доларів	23—95
100 сингапурських доларів	129—40
1000 угорських форинтів	10—25
1000 індійських рупій	51—74
100 ізраїльських шекелів	54—72
10000 Південної Кореї вон	20—79
100 польських злотих	58—89
10000 румунських лей	2—69
100 Саудівської Аравії релів	49—41
100 тайваньських доларів	6—68
100 турецьких лір	0—13
100 кубейтських динарів	612—56
100 новозеландських доларів	128—48
100 малайських лір	484—19
100 чеських крон	6—07
100 словацьких крон	5—58
100 словенських толарів	1—21
100 хорватських кун	30—80
100 болгарських левів	1—14
1000 франків КНР	3—25
10000 російських рублів	3—21
10000 азербайджанських манатів	4—63
10000 білоруських рублів	0—56
10000 вірменських драмів	44—22
100 естонських крон	13—63
100 казахських тенге	2—45
100 киргизських сомів	10—37
100 латвійських латів	325—09
100 литовських літів	46—33
100 молдавських лей	40—20
10000 туркменських манатів	4—45
100 узбецьких сумів	1—05
100 грузинських ларі	143—64
100 доларів США по розр. із Індії	148—243

Виробник

ВІПРИНИ

ПРИЛАВКИ

ГОРКИ

Косогіриня правдолюб, 4
телефон (044) 417-4067

ТОРГТЕХНІКА

Тендер

Мідь чекає на розробників

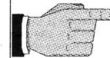
Відповідно до розпорядження Кабінету міністрів України від 29.05.96 р. № 366-р Державний комітет України з геології та використання надр оголошує про відкриття тендера з розвідки та подальшої експлуатації родовищ самородної міді на ділянці "Жирини" Волинської області площею 32 кв. км.

Передтендерна конференція для учасників, які отримали тендерну документацію, відбудеться 3 червня 1997 року о 10 годині в приміщенні Держгеогеології.

Відкриття торгів та останній строк подачі заяв на участь у тендері — 21 липня 1997 року о 12 годині. Заявки приймаються за адресою: Україна, 252601, Київ МСП, вул. Володимирська, 34, Державний комітет України з геології та використання надр.

З усіх питань, пов'язаних з проведенням тендера, звертатися за телефоном:

- (044) 228-66-51 — Бельський Володимир Гнатювич;
 - (044) 228-66-57 — Проскурін Григорій Павлович;
 - (044) 228-66-71 — Донський Володимир Миколайович.
- Факс (044) 228-62-21.

3 пошти

На чій відсотки живе Ощадбанк?

До редакції продовжують надходити листи, в яких йдеться про повернення заощаджень, вкладених до Ощадбанку. Причому часто йдеться не просто про потребу повернути кошти, а й пропонується, як це робити. Один із таких листів — від київського військовика В. Єременка: "Свого часу мені довелося чотирнадцять років боротися за виправдання у виробництві одного із своїх винаходів. І от у 1990 році мені це нарешті вдалося. Я отримав чималу винагороду і покладі її до Ощадбанку. Відтак сподівався на забезпечену старість, та не так сталося... Вклади знищено, а замість них нам запропонували компенсаційні сертифікати, які також майже нічого не коштували. І, нарешті, після запровадження гривні, Законом України її прив'язали до вкладів у співвідношенні 1:1,05. Але коли послугувалися логікою, то, очевидно, те саме потрібно зробити і з незначними, в середньому 2,7 відсотка, рінками, які передбачалися при внесенні вкладу. До того ж незрозуміло, чому обговорюється лише питання повернення вкладів, а не відсотків за ними, тобто дивідендів. Якщо у держави немає коштів, щоб повернути громадянам 121,9 мільярда гривень, то чому б певній віковій категорії громадян не виплачували хоча б мікрокопичні дивіденди. Така політика, на мою думку, сприятиме відкриттю Ощадбанку як нагромадуюча інвестицій".

Інформаційно-аналітична група «ГУ».
Тел. 441-88-58, 441-88-59
Факс 449-85-62.

Ювілеї

ЩО ТОБІ ПОДАРУВАТИ, ІМЕННИК ДОРОГОЙ?..

Його вщент зруйнували орди Батия. У 1241-му. До того за триста років він зміг вирости з невеличка слов'янського поселення у столий град могутнього князівства. Був форпостом давньоруських земель, стримував навали німецьких, польських, угорських завоюників... У мирну годину тут процвітали ремісництво і торгівля, річковий флот і

будівництво. Городаи зводили храми і кам'яні скульптури, писали ікони, літописи, хроніки, які стали для нас безцінними пам'ятками історії та культури давнього руського міста на березі річки Лувки, притоки Дністра, — Галича.

Через рік йому виповнилося 1100 років. Нашадки русичів вирішили гідно вшанувати сиве місто. На найвищому рівні підписано відповідні розпорядження, постанови, виділено кошти, складено кошториси. Історико-культурному заповіднику «Давній Галич» надано статус національного. Його площа нині становить близько 60 квадратних кілометрів. Тут збереглися унікальні ландшафтні зони по обох берегах Дністра, археологічні пам'ятки часів Трипілья та пізнього середньовіччя, храми, оборонні валу.

До 1100-річчя Галича залишився рік

До свята заплановано відремонтувати церкву Святого Пантелеймона, Митрополіччю палати, встановити пам'ятник князю Данилу Галицькому. Ескізний проект його вже готовий. Загалом на реалізацію усіх заходів потрібно близько 70 мільйонів гривень. Однак поки що кошти на реставраційні та ремонтні роботи надходять нерегулярно і в мізерних дозах. Більший прогрес спостерігається в соціально-культурній сфері: приготували вже майже готовий подарунок сучасним галичанам — два багатоповверхових житлових будинки.

Попри все, у тому числі й за відсутності бюджету, глава уряду, який очолює оркомітет з підготовки святкування 1100-річчя Галича, сподівається, що відшукати ресурси, щоб належно відмітити ювілей. Хоча часу для пошуків лишилося не так вже й багато.

Аліса РОМАНОВА.

У номер

Луганськ

АТС монтують стахановськими темпами

У місті Стаханов усього за два місяці прокладено 64 кілометри комунікацій, за три — змонтовано цифрову АТС нового покоління. Обладнання й кредити під будівництво надала відомо підприємницька фірма «ЛС».

Незабаром у місті буде введено ще дві такі АТС і число номерів становитиме 10 тисяч. Наступні АТС будуватимуть у Луганську (на 200 тисяч номерів) та ще в 12 містах області.

Кіровоград

Без води і не туди і не сюди

Якщо найближчим часом не буде завершено будівництва сифонної станції у Світловодську, для чого потрібно 1 мільйон 200 тисяч гривень, то Кіровоград, Світловодськ, Олександрія і Знам'янка залишаться без води. Додамо, що під час закладання будівництва порушено монолітний фундамент греблі Кременчуцького водосховища, і найменший шторм може просто змити насосу станцію, яка подає воду до водогону «Дніпро—Кіровоград».

Луганськ

Із земляками служба — дружба

У Камінь-Каширському районі відбулися урочисті проводи місцевих юнаків, призваних на службу на підшефному кораблі «Волинь». Волинська обласна рада із позабюджетного фонду виділила підшефним військовій частині в Республіці Крим та малому протичовновому корабелі «Луганськ» по 5 тисяч гривень — на будівництво житла для офіцерів. Для земляків закуплено також телевізори «Фунай».

Донецьк

Старі нові господарі

Другий етап аграрної реформи закінчився на Донецщині. Таким чином 18 колективних сільськогосподарських підприємств перетворилися на 45 господарських товариств і понад 100 фермерських господарств, між якими розподілено 55 тисяч гектарів землі. У цьому процесі взяли участь близько десяти тисяч селян. Як повідомляла представниця британського урядового фонду «Хоу-Хау» Наталя Рожко, найближчим часом з допомогою фонду проект приватизації землі і реорганізації КСП поширяться на інші області України.

Комітет Верховної Ради України з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села висловлює глибоке співчуття народному депутату України від 153 виборчого округу Петренку Анатолію Андрійовичу з приводу смерті його матері

Мотрони Сергіївни.

НУДНО НЕ БУДЕ

КИЇВСЬКИЙ державний інститут культури продовжує великомасштабну акцію під назвою «Кабри вирішують усі!» Шість нових кафедр, які відкрито в інституті за останній тиждень, за сподіваннями ректора Михайла Поплавського, мають підняти престиж вузу на гідну висоту, а надто «видати на-гора» культурологів нового покоління.

Рішучі кроки ректора, в тому числі й «чистка» професорсько-викладацького складу, свідчать про вірність обраному курсові. Відтепер фахівців, які плекають вітчизняну культуру вже у XXI столітті, навчатимуть нові викладачі — нові за духом. Утім, серед них є чимало знайомих і улюблених імен — таких, як Ада Роговцева, Костянтин Степанков, Богдан Бенюк. Саме ці актори-професори вестимуть курс актору театру-студії на факультеті режисури.

Як вдалося умовити відомих акторів ступити на

недекий шлях викладацької роботи та ще у не зовсім профільному вузі, Михайло Михайлович не признається. Відомо лише те, що кілька разів мусив навідуватися до Ади Миколаївни в село на дачу — разом з Бенюком. Кажуть, класична теза в сучасній обробці ректора, а саме: «Якщо не ви, то хто ж?» — таки вирішила долю страченого задуму.

Сама Ада Роговцева каже, що пропозиція викладати надійшла на диво вчасно, бо ще рік тому вона ніколи не погодилася б на це. А тепер вона вільна і

психологічно готова до цього. Своєю майбутньої хвилювання вона називає дитини. Як не треба робити, як треба навчити своїх дітей, як треба робити, — ділиться планами актриси, — та, власне, то є питання особистості, таланту. Зате я точно знаю, як не треба робити, і цього намагатимуся вчити їх. Я хочу, щоб мої діти ніколи не йшли на «червоне світло», чого так багато нині в театрі...»

Богдан Бенюк навчатиме акторів-заочників. Їх він теж уже заочно любить, тому й приберіг для своїх вихованців найкращий ку-

лінарний рецепт від «самотнього холостяка». А ще Бенюк пообіцяв залучати своїх студентів до різноманітної практики, тож без кошиків вони не залишаться.

Набиратимуть новий курс восени. Скільки чоловіків? Не знає навіть ректор — чекають державного замовлення. Проте одне відомо вже напевно — нудно на акторському курсі не буде.

Алла РОМАНЧУК.
На знімку: Ада Роговцева; Богдан Бенюк.

Фото Богдана МАСЛЯНКА.

Німеччина: обидва «постріли» влучні

Футбол. Кубок європейських чемпіонів. Фінальний матч.

«Боруссія» (Німеччина, Дортмунд) — «Ювентус» (Італія, Турин), 3:1 (2:0). 1:0 Рідле, 29, 2:0 Рідле, 34, 2:1 дель П'єро, 64, 3:1 Рокен, 71.

28 травня. Мюнхен. «Олімпіаштадіон». 78 000 глядачів.

Не встигла Німеччина відзначити перемогу в Кубку УЄФА клубу «Шальке-04» (Гельзенкірхен), як на її вищій — ще грандіозніше свято. Дортмундська «Боруссія» на «нейтральному» полі в Мюнхені з усіх поглядів переграла найсильніший на той момент клуб світу — туринський «Ювентус».

Блещуче зіграв Карл-Хайнц Рідле, який двома влучними ударами після розгрізання стандартних положень «збив дихання» суперників, а своїм партнером і численним уболівальниками подарував надію на велику перемогу.

Чудовим стратегом виявився наставник німецького клубу Оттмар Хітцфельд. Коли «Ювентус», скоротивши розгріз до мінімуму, почав небезпечно тиснути на ворота «Боруссії», він провів удачу заміну, випустивши на поле Ларса Рікена. І сталося буквально диво. Перший же дотик цього футболіста до м'яча завершився голом.

Як бачимо, Німеччина знову захопила лідируючу позицію в Європі. Тієї ж національна збірна виграла континентальне «золото». А тепер дві команди цієї країни виграли найпрестижніші клубні призи, взявши гору над представниками Італії, яка тривалий час панувала в Старому Світі.

Оце все, зрозуміло, не особливо турбує нас, бо незабаром (7 червня) на полі НСК «Олімпійський» у Києві ми примітимо саме німецьку збірку в дію захисничому матчі відбіркового турніру чемпіонату світу-98. Панікувати, зрозуміло, не варто. Ліпше якомога ретельніше підготуватися до важливого двобою. А головне — добре настроїтися психологічно. Усе можливе...

Віктор БРАНІЦЬКИЙ.

Теніс. Турнір «Ролан Гаррос». Андрій Медведєв вийшов до третього кола змагань, вигравши в іспанця Уна-Альберто Вілоса — 6:4, 6:3, 6:4.

Акції

Колекції не горять

Нещодавно музей М. Булгакова отримав 1000 нових експонатів

МУЗЕЙ на Андріївському узвозі, 13 — не просто зібраних якіхось меморіальних предметів, виставлених для огляду публіки. Тут шанобливо плекають ту неповторну ауру, що присутня в багатьох творках письменника.

Кімнати квартири № 2 — помешкання двох родин реальної, тобто самого письменника та літературної — Турбіних. Мабути, будучи киян та гостей столиці бували в цьому неповторному будиночку й пам'ятають дивну кімнату з гострим кутом, за вікном якої Нікола заховав свій «карб» (а він досі висить тут), чудову хахельну піч в ідальні з написами членів родини Турбіних та їхніх друзів, «рожеву» спальню Олени з капором на лампі, а також таємничий кабінет Олексія.

Керівництво музею дбайливо зберігає предмети побуту родини й докладає неймовірних зусиль для

того, аби поповнювати її новими надходженнями, звіряючись з фото, на яких зафіксована обстановка квартири. У музеї ті речі, яких не вистачає, пофарбовані в білий колір. Отже наочно існують паралельно два світи — реальний та нереальний, доповнюючий уяву читача.

Новим надходженням до фондів музею стала колекція зображень Ісуса Христа, що колись належала видатному філософу, професору Київської духовної академії В. Екземлярському. Він був у дружніх стосунках з батьком письменника. Після смерті В. Екземлярського частина колекції була збережена родиною ще одного його колеги й однодумця — професора Олександра Гагалева, що став прототипом дра Гагалева в романі М. Булгакова «Дні Турбіних». Знайомство з родиною В. Екземлярського та його наукова діяльність мали неабияке значення для юного Михайла і багато в чому визначило його вибір

образу Іешуа Га Нотрі.

Завдяки родині Гагалевих, сьогодні — це сестри Марія та Магдаліна, зберегли 1000 примірників з 1000, що були зібрані В. Екземлярським. Колекція пережила й пожежу. Символічно те, що значна її частина стала надбанням киян завдяки Фонду сприяння розвитку містечек України, який передав зібрання «Образи Христа у зображеннях» на зберігання до Булгаківського музею.

Вікторія РЕШЕТИЛО.

Київ.

Хроніка. Факти. Події

● Кінішасі

Заїр. Продовження триває

Солдати Альянсу демократичних сил за звільнення Конго розігнали в середу в Кінішасі демонстрацію протесту, організовану опозицією всупереч запровадженню раніше новою владою Демократичної Республіки Конго, як тепер звється Заїр, заборони на походи та демонстрації у столиці країни. Майже 80 осіб затримано, також кілька журналістів.

● Джакарта

Військові поза конкурсом

Учора в Індонезії відбулися загальні парламентські вибори. Допущені до участі в них три політичні угруповання — правлячий блок Голкар, мусульманська Партія єдності та розвитку, Демократична партія Індонезії — борються за 425 з 500 депутатських мандатів у Раді народних представників (парламент). 75 місць зарезервовано за могутніми в країні збройними силами. Військовослужбовці, згідно з діючими правилами, участі в голосуванні не беруть. Правом голосу в Індонезії мають майже 125 млн. осіб.

● Лісабон

Остання звінка годинників

Маленьке містечко Сінтра, одне з найкрасивіших у Португалії, обрано для проведення весняної сесії Північноатлантичної ради на рівні міністрів закордонних справ. Їй належить посісти помісне місце в історії НАТО. Глави дипломатичних відомств проведуть останню «звінку годинників» перед мадридським самітом 8 та 9 липня, який визначить нове обличчя й нові функції колишнього антирадянського військового блоку.

● Осло

Спостерігати — то всім миром

Допомогти Латвії, Естонії та Литві у створенні єдиної системи спостереження за поворотним простором покликаний проект під кодовою назвою «Балтпарт» за участю кількох країн Заходу. Як повідомляє інформаційна американська газета «Діфенс Ньюс», сьогодні для обговорення цього проекту зберуться представники Норвегії, Данії, Швеції, Великобританії, Німеччини, Франції та США. Дана ініціатива має доповнити запропоновані раніше проекти допомоги балтійським країнам у створенні спільної військово-морської ескадри «Балтрон» та батальйону сухопутних сил «Балтбат».

● Маніла

Хто проти нас і США?

Сенат Філіппін закликав президента іуряд дозволити Сполученим Штатам відновити військові бази на філіппінській території з огляду на конфлікт із КНР за острів у Південно-Китайському морі. «Слід дати США можливість створити бази з тим, аби вони могли виконувати свої обов'язки за двосторонньою оборонною угодою», — заявив, згідно з повідомленнями, що надійшли з Манили, лідер сенатської більшості Франциско Татад.

● Алжир

Вибори — рідч небезпечна

Надзвичайні заходи безпеки запроваджують в Алжирі на час проведення парламентських виборів, які призначено на 5 червня. У компанії міністерства внутрішніх справ Алжиру йдеться про те, що в період з 2 до 6 червня буде закрито оптові базари та заборонено рух вантажного автотранспорту.

Охорона виборчих дільниць здійснюватиметься більш як 600 тис. агентів служби безпеки та поліцейських, щоб дати можливість алжирцям реалізувати своє конституційне право — обирати й бути обраними.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Договорами вузол розрубали.
Закріпити б успіх ратифікацією

(Початок на 1-й стор.).

Ще в середу, під час перебування в Україні Віктора Черномірдіна, не кожен високопоставлений чиновник міг узяти на себе сміливість і пообіцяти, що Президент Росії таки приїде до Києва. За два дні до планованого візиту до Буєво роз'язано головне питання, що кілька років додає україно-російським відносинам знервованості: поділ ЧФ, а також залягнення всіх проблем, які його супроводжують. Суперечки були такі гострі, що, кажуть, у середині дня склалася ситуація, коли російський прем'єр був готовий достроково припинити свій візит і повернутися до Москви. Саму процедуру підписання документів, як відомо, відклали на вечір...

Уже під час прес-конференції Віктор Черномірдин розповів, що «знімати всі спірні питання» довелося в ході роботи змішаної комісії з україно-російського співробітництва. Але оскільки документи вже підписано, то «більше жодних компромісів не буде». За його словами, угодами передбачено поділ бухт: російський флот базуватиметься в Севастопольській, Південній і Карантинній, а український — в Стрілецькій. Також сторони зійшлися, що бухти передають Росії на 20 років на умовах оренди. Щодо взаєморозрахунків, то прем'єр-міністр обох країн для точності «зам'яли» це питання. Але з поінформованих джерел відомо, що під час переговорів Україна вимагала 424,7 млн. доларів США, а Росія погоджувалася на 72 млн. доларів. Отож можна припустити, що остаточну цифру сілд шу-

кати в цьому проміжку. «Ця сума покрити всі витрати української сторони», — заявив Павло Лазаренко...

Нині договірно-правова база України та Росії налічує понад 100 документів. Проте і наша, і російська сторони вважають, що вони не відповідають рівню між державними відносинами. Товарооборот між державами 1995 року становив 11,5 млрд. доларів, а торік він сягнув за 17 млрд. доларів. Загалом торговельно-економічні відносини такі різноманітні та масштабні, що розмови про взаємну пріоритетність у зовнішній економічній діяльності — не порожній звук. Проблема в тому, що часто-густо політики, свідомо зокрикують на це одні, намагаючись звести співпрацю тільки до політичної інтеграції на зразок Росія—Білорусь.

Саме тому є загроза, що попри всі досягнуті в Києві домовленості та підписані документи нашим двостороннім відносинам ще довгий час буде притаманне напруження. Широкомасштабний договір ще не підписано, а в Москві вже поговорюють про його недоцільність.

Так, депутат Держдуми, колишній кандидат на президентське крісло Аман Тулеев вважає, що «в політичному плані Москва, підписавши договір, втратить в Україні підтримку великої групи потенційних прибічників об'єднання з Росією, більшість з яких уже сьогодні розглядають цей документ як зраду 1,7 млн. росіян, що мешкають у Криму». Щодо Криму, то, як засвідчив досвід останнього року, Держдума, який належить ратифікувати всі підписані в Києві документи, взагалі вважає пі-

вострів територією Росії, а Севастополь — російським містом. Не зацікавлені російські законодавці і в роз'язанні проблеми поділу ЧФ, вважаючи: навіщо ділити те, що з часом (коли Україна приєднається до дуєту Росія—Білорусь) все-одно стане спільним.

Отже настрій та бажань виконавчої влади Росії майже не збігають з настроями законодавчої. І хоч Президент та глава уряду РФ усяляко запевняють українську сторону, що представляти офіційну позицію держави можуть тільки три особи: президент, прем'єр і міністр закордонних справ, але згідно з Конституцією РФ крапку на всіх підписаних ними документах, ставитимуть все-таки думці.

А це означає, що Росія — наперекор внутрішньополітичній кризи, причиною якої знову буде Україна. Вже нині, на думку окремих російських політиків, законодавчий орган Росії доживає останні місяці (згідно з Основним Законом РФ наступні парламентські вибори повинні відбутися 2000 року). Можливо, Президент РФ, який щодень повертає втрачену ним за час хвороби владу, знову спробує повторити вже пройдений сценарій з розпуском Думи, яка не воліє підтримувати принципи рішення Президента? Це, звичайно, тільки прогнози.

Нині, коли Борис Єльцин у Києві, українська сторона зіткнула з полегшенням: півсправу — це вже краще, ніж нічого. Врешті, що відбуватиметься потім у Москві, — це вже проблеми не нашої держави.

Наталія ФІЛІПЧУК.

У політиці груди не мають
значення. Але доходи там менші...

Мексиканська актриса Вероніка Кастро, відома у нас за головну роль у телесеріалі «Багаті теж плачуть», має намір податися у... політику. Про це вона повідомила недавно місцевим журналістам.

У минулому, між іншим, Вероніка вивчала міжнародні відносини і тому вважала себе професійним дипломатом. Однак, зробивши таку заяву, Кастро уточнила, що зважиться на зміну роду занять лише в тому випадку, якщо глядачі втратять до неї інтерес чи вона перестане відчувати себе природно перед камерою.

Проте стаж Кастро на телевізійному поприщі перевищує вже 30 років, і їй, за власним визнанням, доводиться все більше уваги приділяти зовнішності. Нещодавно актрисі було зроблено пластичну операцію і прибрано зморшки, які з'явилися під очима. А ще раніше Кастро довелося зменшити об'єм грудей. «Мій зріст лише 1,56 метра, і через великі груди створювалося враження, що я дуже товста», — пояснила. Мабуть, подумати про статуї їй довелося перед зйомками серіалу «Маленьке село, велике пекло», де вона знялася у великій кількості «постільних» сцен.

До речі, цей новий серіал користуватиметься попитом не лише в Мексиці — права на його прокат купили чи збираються купити десятки країн світу. Окремі зйомки в телесеріалах все так само приносять Кастро великий дохід. А якщо так — може, не варто поспішати йти в політику?

Сергій НОВОЖИЛОВ,
ІТАР-ТАКС.

Оригінал Валдманіс
допик-таки колегам

У ЛАТВІЙСЬКОМУ парламенті, як і в українському, вуртуть пристрасі. До білої, що правда, справа поки не доходить. Гарячих латвійських хлопців заспокоюють іншими способами.

Позафракційний депутат Гундарс Валдманіс має подвійне громадянство, він приїхав з Канади після проголошення незалежності Латвії. Валдманіс — великий оригінал. То приїде до Сейму в шортах, то виступить із ініціативою створити серед депутатів громадської організації, засновану на принципах життя давніх латвішів. Був випадок, коли, стоячи на трибуні Сейму, він забув, яку обговорю-

ють тему, і говорив про щось своє, надбале...

Терпів народних обранців урвався, коли він публічно назвав Раді співробітництва фракцій, що сформували уряд, «бандою злочинців». Ні, пана Валдманіса не били, не викликали поліцію. Просто таємним голосуванням неспокійного депутата позбавили права брати участь у шести пленарних засіданнях Сейму.

Опинившись не при справі, нордовий депутат відвів душу на прес-конференції. На запитання, що він робитиме під час примусової відпустки, відповів: «Питасиму в газети про пілоту, яка тут коїться, про кабарі!». Народ з інтересом очікує «новин від Валдманіса».

Володимир СТРОЙ.

Рига.

За ким звіряти час: за Москвою чи Брюсселем?

Сьогодні — надзвичайний день. І не тому, що до Києва виїхався на релігійний Президент. Точніше, не лише тому. Так збіглося, що цього самого дня в Лісабоні міністр закордонних справ Геннадій Удовенко та держсекретар США Малден Олбрайт мають остаточну узгодити текст документа «Україна—НАТО».

Ситуація справді оригінальна. Уявіть: у ті самі години, коли Борис Єльцин намагатиметься переконати Україну припинити «підтягування до НАТО», Геннадій Удовенко буде те саме «підтягувати» обговорювати. З одного боку — простий збіг обставин, з іншого — закономірність, адже якби не криза в україно-російських відносинах, то й угода з НАТО України, можливо, була б не потрібна.

Позиції України щодо розширення НАТО відомі: Київ вважає альянс «союзом демократичних держав», він не вбачає в розширенні НАТО загрози,

але виступає проти розміщення ядерної зброї на території країн — нових її членів. Щодо можливого вступу... Це залежить від того, заявив нещодавно Президент України Леонід Кучма, чи буде Росія демократичною, правовою державою, чи такою, що підштовхуватиме країни шукати чийогось захисту. Україна, зазначив Кучма, охоче вибрала б перший варіант.

А Борис Єльцин у недавньому інтерв'ю агентству «Франс-прес» висловив сподівання, що «у відкритому та відвертому діалозі з країнами Балтії, Україною та іншими державами, які не приховують наміру стати членами НАТО», Росії вдасться переконати їх, що це «не додась їм безпеки». Ну-ну, Борисе Миколайовичу, спробуйте. Хоча щодо України, то це буде, мабуть, нелегко. Поки що Київ схильний звіряти час за Брюсселем.

Анатолій
МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Шановні пані та панове!
Тільки наша авіакомпанія надає Вам можливість подорожувати з Києва та Львова на прямих регулярних рейсах до США та Канади

Лише з нашим квитком через Нью-Йорк приймаєте до:

Атланти, Бостон, Ванкувер,
Вашингтон,
Далласу,
Кіаленду,
Майями,
Лос-Анджелесу,
Орландо,
Оттави,
Пітсбургу,
Сан-Франциско,
Сієтлу,
Феніксу,
Філадельфії,
Цинцинаті,
Чикаго

Відкрийте Новий Світ з нами не витрачаючи зайвого часу та коштів!

На всіх рейсах:

- сезонні знижки
- зручні стиковки
- бізнес-клас
- зручний розклад
- рідна мова та щирість сервісу

Звертайтеся:

м. Київ, пр-т Перемоги, 14
тел.: (044) 216-70-40, 221-83-00
м. Львів, бульв. Григоренка, 5
тел.: (0322) 72-75-58, 69-20-08

(044) 550 5164

дверні замки, ручки, шпатель і багато інше...

Большой
Выбор
Столярной
Фурнитуры
зарубежных
производителей

Арбитражный суд Волинської області (263000, Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Олеандр». Юридична адреса: 264410, Ковель Волинської області, вул. Володимирська, 131а; розрахунковий рахунок 468925 у Промісбанку Ковеля, МФО 330194, ідентифікаційний код 13356098.

Петенції кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Антрацитовська державна податкова адміністрація повідомляє, що арбітражний суд по Луганській області (Луганськ, площа Героев ВОВ, 3-а) возбудив дела о признании банкротами:

1. 05/24-12/166, частного підприємства фірми «Сапфіри», Антрацит, ул. Петровського, 136-а/55, р/с 1468415 в АК АПБ «Україна».
2. 05/83-10/79-6, частного підприємства «Транссервіс», Антрацит, ул. Школярська, 8/43, р/с 1468826 в АК АПБ «Україна».
3. 05/59-10/56-6, малого підприємства «Зелене яблуко», Антрацит, ул. Петровського, 136-а, р/с 000468306, Антрацитівське відділення ПИБ.

Петенції кредиторів і заявлення санаторів приймаються в місячний строк со дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым по заявлению ГНА в Симферопольском районе возбудил дела о признании банкротами:

- 1072-6, малого підприємства «Молодежний досуг» (Симферопольський район, п. Молодежне, ул. Строителей, 9; р/с 468351 в ЖДО АК АПБ «Україна», МФО 324281, ОКПО 13779120);
- 1073-6, фірми «Надежда-96» (Симферопольський район, п. Молодежне, ул. Школярська, 3; р/с 5468615 в ЖДО АК АПБ «Україна», МФО 324281, ОКПО 22264484);
- 1074-6, малого державного підприємства «Пионер-1» (Симферопольський район, с. Піонерське, ул. Октябрьська, 2; р/с 3468866 в ЖДО АК АПБ «Україна», МФО 324281, ОКПО 16326152).

Арбитражный суд Запорожской области 03.03.97 г. возбудил дело № 5/1-169 по заявлению ГНА в Шевченковском районе г. Запорожья о признании банкротом частного предприятия «Селент» (330068, Запорожье, ул. Бочарова, 14-а, кв. 44; р/с 4644559 в КБ Приватбанк ЗРУ г. Запорожье, МФО 313399, ОКПО 20488989).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбитражный суд Запорожской области 03.03.97 г. возбудил дело № 5/1-168 по заявлению ГНА в Шевченковском районе г. Запорожья о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью производственно-коммерческой фирмы «Азовел» (330039, Запорожье, ул. Солидарности, 104; р/с 467122 в Запорожской областной дирекции Укрсбанка, МФО 313010, ОКПО 13617966).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Реклама в газеті «Голос України».
Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Інформація зареєстрована 12.05.97 р. Державною комісією з цінової політики та фінансового ринку

Інформація про четвертий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «Берегиня»

1. Характеристика емітента

1.1. Назва: акціонерне страхове товариство відкритого типу «Страхова компанія «Берегиня».

1.2. Адреса: 253139, Україна, Київ, вул. Братиславська, 50.

1.3. Дата заснування: 20 січня 1995 р., реєстраційний № 22897640.

1.4. На момент прийняття рішення про випуск акцій проплачений статутний фонд становить 43000 (сорок три тисячі) гривень. Статутний фонд поділений на 430 (чотириста тридцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна. Засновниками і акціонерами страхового товариства є юридичні особи.

1.5. Вищим органом управління страхового товариства є загальні збори акціонерів. Керівництво поточною діяльністю здійснює дирекція страхового товариства.

2. Предмет діяльності

2.1. Здійснення операцій на ринку страхових послуг.

3. Дані про емісію

3.1. Рішення про четвертий випуск акцій прийняте загальними зборами засновників (протокол № 14 від 7 квітня 1997 р.).

3.2. Запланований рівень четвертої емісії 2300 простих іменних акцій за серією «D» під номерами 0001 — 2300. Номінальна вартість однієї акції — 100 (сто) гривень кожна.

Термін передплати на акції встановлюється з 1 червня по 1 грудня 1997 р.

4. Порядок виплати дивідендів

4.1. Розмір дивідендів за річними визначається загальними зборами учасників товариства за підсумками чергового фінансового року.

5. Місце продажу акцій

5.1. Україна, 253139, Київ, вул. Братиславська, 50, тел.(044) 510-17-10, 510-84-12.

Mercury Cadmium Titanium+

VARTA
THE BATTERY EXPERTS

БАТАРЕЙКИ, ЛІХТАРИ, АКУМУЛЯТОРИ

ДІЛЕРИ В РЕГІОНАХ:

Львів: ТОВ «Стеллар», т.(0322) 27-16-90
Івано-Франківськ: «Зодиак», т.(03422) 22-74-5
Ужгород: «Рівеня», т.(03130) 1-22-27
Чернівці: «ВКФ «Дювар», т.(03722) 3-01-85
Харків: «ПІ «Оборон», т.(0572) 47-78-19
Дніпропетровськ: «НВО «Темос», т.(0562) 46-65-74
Запоріжжя: ТОВ «Віта», т.(0612) 32-54-31
Донецьк: «НВІ «АМІ», т.(0622) 35-28-93
Херсон: ТОВ «Дисплей плюс», т.(552) 26-21-45
Одеса: ТОВ Компанія «ВРТ», т.(482) 25-21-56
Миколаїв: ТОВ «КЕШ», т.(0512) 21-50-74
Севастополь: ЧП «Білка», т.(0692) 23-37-68
Полтава: ДП «Опл», т.(0532) 58-43-94
Суми: «ПІ «Темос», т.(0544) 22-63-41
Житомир: ТОВ «Трайдер», т.(0432) 37-05-25
Вінниця: ТОВ «Поліард-Д», т.(0432) 46-00-15

ELPI Ексклюзивний представник

Київ, (044) 417-85-22, 417-01-24

AA LR 6 1.5V Made in Germany

Арбитражный суд Днепропетровской области (320090, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б2-153 о банкротстве ООО фирмы «Оргтехника» (320001, г. Днепропетровск, ул. Комсомольская, 65, р/с 2467259 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, ОКПО 19312676).
Петензии кредиторів приймаються в течение месяца.

НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ НА ЗАВТРА! ВОНА ДОСЯГЛА УСПІХУ, ВИ ТЕЖ МОЖЕТЕ!

Я дуже люблю мандрувати, а туристичні агентства пропонують безліч різних маршрутів. Це настільки заманливо, що я вирішила провести наступну відпустку десь за кордоном. Раніше у мене не було таких планів. І я не збиралася вивчати іноземну мову. Зараз я вивчаю англійську і німецьку на курсах ЄШКО...

Зверніть увагу на те, що: навчання за методом ЄШКО ґрунтуються на природному способі засвоєння знань. Більше 800000 чоловік у Європі успішно вчилися на наших курсах. Ви можете навчатися в такому темпі, який Вам підходить і відповідно Вашим можливостям.

Лише 15 хвилин щоденних занять дозволять Вам досягти прекрасних результатів. До Ваших послуг особистий викладач, який перевіряє домашню роботу, дає поради, відповідає на питання за матеріалами курсу. Для більшої ефективності навчання Ви будете одержувати касети з записом вимови і додатково безкоштовно — тести, інформаційні журнали, а також «Кур'єр ЄШКО».

Якщо у Вас виникли сумніви, зверніться до інформаційної служби ЄШКО. Ми раді будемо відповісти на всі Ваші питання з 8:30 до 17:00 з понеділка до п'ятниці. До місячної вартості навчання входить вартість аудіокасети і поштових відправлень. Оплата проводиться щомісяця на основі рахунку Школи в національній валюті за курсом Національного Банку України на момент виставлення рахунку.

Щоб одержати БЕЗКОШТОВНО

пробний урок обраного Вами курсу, заповніть купон і вишліть на адресу:

310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

НАЗВА КУРСУ

НАЗВА КУРСУ	ЦІНА ЗА МІС.	СТРОК НАВЧАННЯ
Англійська для початківців	4,7 \$	16 мис.
Англійська для середнього рівня	5,2 \$	16 мис.
Англійська для вищого рівня	5,2 \$	16 мис.
Англійська для дітей I (9-14 років)	5,7 \$	9 мис.
Англійська для дітей II новий!	5,7 \$	9 мис.
Німецька для початківців	4,7 \$	16 мис.
Німецька для середнього рівня	5,2 \$	16 мис.
Французька для початківців	4,7 \$	16 мис.
Італійська для початківців новий!	4,7 \$	16 мис.
Іспанська для початківців новий!	4,7 \$	16 мис.

ЕВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА
КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ

ОСВІТИ
НАЙКРАЩА
НАЙБІЛЬША

ЄШКО

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

вказати назву курсу

Індекс

Місто (село)

Область

вулиця, № будинку і квартири

Ім'я, прізвище

Магія оксамитового тембру

ЩО МОЖНА сказати про дівчину, яка спочатку навчається в музичній школі, потім отримує технічну освіту, згодом вступає до консерваторії на вокальний факультет, блискуче його закінчує, проходить стажування при аспірантурі, зрештою стає аспірантом кафедри теорії музики та пише дисертацію? Це — покликання.

Портрет

Людмила Давимука двічі брала життєвий старт. Перший — «інженерний», на її думку, був не дуже вдалий. Але навчив багато чого — ставити перед собою конкретну мету й прагнути будь-що її досягти. Зрештою, цілеспрямованість Людмили можна лише позарити.

В її чудовій вдачі поєдналися риси фізика та лірика. Жіночність і витривалість, ніжність і пристрасність, енергія й сила духу поряд з артистизмом і чарівністю актриси — це лише кілька штрихів до портрету співачки.

Другим життєвим стартом Л. Давимуку стало її рішення присвятити себе сцені. Київська державна консерваторія, клас професора Є. Чавлара, згодом — аспірантура в класі професора М. Кондратюка й ще одна — на історичній кафедрі під керівництвом професора М. Черкашиної.

Чи багатьом ровесникам Л. Давимуку ще під час навчання в консерваторії алудували найвідоміші зали Німеччини, Франції, Іспанії, Польщі, Македонії, Греції, Італії?.. Звісно, ні.

Протягом перших восьми років своєї творчої діяльності співачка взяла участь у восьми конкурсах. Вона стала переможницею II Українського конкурсу камерних колективів та виконавицею (Київ, 1987), отримала другу премію II Міжнародного конкурсу оперних співаків імені Крушельницької (Львів, 1994) та премію Міжнародного конкурсу «Імля Герані» (Падуа, Італія, 1995). Були також дипломи й

сертифікати змагань вокалістів імені Глінки.

Голос наповненого сильного звучання приємного оксамитового тембру, рівний в усіх регістрах діапазону, майже контрольованого забарвлення з колоратурними вершинами дає змогу співачці виконувати твори оригінального жанру та прикрашати концертні виступи Національної хорової капели «Думка», капели «Трембіта», Державного духового оркестру, заслуженого Симфонічного оркестру Національного радіокомітету України. Нині Л. Давимука — солістка Державної чоловічої хорової капели імені Ревуцького під керівництвом народного артиста України Б. Антика.

А сольна програма в Малому залі Національної філармонії наприкінці травня — це самостійна робота Людмили. В організації вечора взяли участь Фонд сприяння розвитку мистецтва України, Національна музика, Вагнерівське товариство, а також Мінішопром та Академія державного управління при Президенті України.

Попереду ще багато концертів. Л. Давимука готує велику програму за участю Симфонічного оркестру Національного радіокомітету України під керівництвом В. Сіренка. У наступному сезоні її почують кияни та гості столиці.

Вікторія МУРАТОВА,
музикознавець.

Про те, що було і буде

«Брати Блюзу» як Еверест українського року

В Івано-Франківську відбувся концерт гурту «Брати Блюзу», присвячений п'ятиріччю його творчості. Колектив — лауреат численних фестивалів, володар гран-прі «Червоної рути». «Братів Блюзу» пафосно називають неспівореною гірською вершиною на рівнині «живого» вітчизняного року.

Цього разу хлопці представили свої кращі композиції — «Авентік лайф», «Ой», «Інтерлюдія», а також нові твори. Лідер гурту, композитор М. Левицький та його команда вкотре довели, що вони — в чудовій сценічній формі. Окрім того перебувають у постійному пошуку інтонацій і тем.

Латвія скуштувала подільських «твіксів»

На 7-му Міжнародному фестивалі «Море сміху-97», що проходив у Ризі, Кубок Аркадія Райкіна дістався сатиричному дуєтові з Хмельницького «Солодка парочка». Наталія Паланиця та Володимир Павловський схилили на свій бік авторитетне журі власною версією «Державного чоловіка» за Бернардом Шоу.

(Вл. інф.).

Натягнуть струни та заспівать

На початку червня в селі Сокиринці Чернігівської області відбудеться 3-й Всеукраїнський фестиваль кобзарського мистецтва «Вересеве свято-97».

У ході підготовки до нього пройдуть виступи колективів та окремих виконавців у Національній філармонії, тематичні концерти в Кобзарській світлиці України.

ського дому та Національній музичній академії імені П. Чайковського.

Майбутній поділ буде присвячено науково-практичній конференції з проблем розвитку кобзарства, організованій Центром музичної українистики при музикадемії. Перша така конференція — «Українське кобзарство в музичному світі: традиції та сучасність» — уже відбулась у столиці. На неї, зокрема, було винесено доповіді, присвячені 90-річчю Григорія Китастого та 70-річчю Сергія Баштанна.

А на передсвітській прес-конференції в Українському домі із п'ятима заходів присутніх познайомили його директор Л. Хорольц, директор Центру музичної українистики академії І. Ляшенко, представники Всеукраїнської музичної спілки.

Вікторія ЛИТВИН.

Три дебютанти і двоє досвідчених

Сьогодні учасники на малій сцені столичного ТЮГу відбудуться прем'єра п'єси аргентинця Карлоса Горостіса «Старе танго» в постановці щорічного випускника Київського театального інституту Юрія Сичова.

Сичов, як бачимо, — дебютант, Горостіс — теж, оскільки його п'єси у нас ще не ставили. Та й художник вистави Володимир Медведь — нове ім'я на київській сцені. А от грають у цій виставі не новачки, а відомі тьовські актори Юрій Самсонов та Юрій Борисюнок. Їм доведеться пірнути в стихію легкої іронії, тонких підтекстів і несподіваних зв'язок, а все заради того, щоб довести: в цьому світі нема нічого істиннішого, окрім старої дружби...

Ірина ГЕРАСИМОВА.

ПОГОДА НА ВИХІДНІ

В Україні дощ, подекуди грози. Вітер переважно північно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура вдень 14—19, вночі 5—10 градусів тепла. Лише на півдні та сході вдень 17—22, вночі 8—13.

На Київщині часом дощ, подекуди грози. Денна температура становитиме 14—19 градусів тепла, нічна — 5—10.

Український гідрометцентр.

Астрологічний прогноз

на 2 — 8 червня

Тиждень сприятливий для нових знайомств, причому ті, що відбудуться в другій його половині, мають більше шансів на продовження. Після молодика, що випадає на четвер, 5 червня, жінкам ліпше змінити імідж на менш незалежний. Більше жіночності, а також уваги до того, чим ви годуете свого чоловіка і чи задоволений він ним.

Овен (21.03 — 20.04). Книжки, які вам слід дочитати, не відкладайте на кінець тижня. З другої його половини можливий інтелектуальний прорив. Не лінуйтеся розкинути розумом. Цінок можливо, що у вихідні ваш настрій не буде радісний.

Тілець (21.04 — 20.05). Увесь тиждень обіцяє вам море задоволення, коли ви не будете замикатися в собі. Згадайте своїх однокласників, однокласниць, приятелів по дитинству.

Близнята (21.05 — 21.06). З другої половини тижня всі козири у ваших руках: розпочинайте та витравляйте. Особливо це стосується тих, хто вже відсвяткував свій день народження.

Рак (22.06 — 21.07). Вам не властива ініціатива. Тому частіше замість того, щоб діяти рішуче, ви мрієте. Протягом тижня не зловживайте ілюзіями.

Лев (22.07 — 22.08). Початок тижня здаватиметься вам незвичайно важким, особливо, якщо ви посваритеся з друзями. Але коли до вас і навідається відчай, то ненадовго. З середи ваші справи підуть чудово.

Діва (23.08 — 22.09). Із новим знайомим буде суворість. Жодної фамільярності, як людина серйозна. Багато хто важко переживатиме молодий місяць. Тому основні навантаження плануйте на понеділок і вівторок.

Терези (23.09 — 22.10). Кількість нових знайомих цього тижня може досягти астрономічних цифр. Особливо уважні будуть з поважними людьми. Під час уїк-енду прислухайтесь до поради батьків, бо вони теж дещо розуміють в житті.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Тиждень розпочнеться вкрай тяжко. Однак до його кінця ваш настрій поліпшиться. Ваша палка натура, яка жадає труднощів, одержить їх і успішно подолає.

Стрілець (23.11 — 21.12). Настав дуже підходящий момент для вступу в шлюб. Віддайте ініціативу партнерові. Не дуже сприятливі дні, пов'язані з молодиком, — 4 і 5 червня.

Козеріг (22.12 — 20.01). Розберіть для себе по кісточках нових знайомих. Нині сприятливий час для прийняття на роботу нових працівників. Хороший настрій, який обіцяють нам зірки, намагається зберегти до кінця тижня.

Водолій (21.01 — 19.02). Труднощі почнуться вже з понеділка, але нехай вас це не бентежить. У будь-якому разі ви привертаєте загальну увагу. Тому не зайві зайняти своє зовнішнісність, щоб почуватися впевнено, коли телебачення приїде вас знімати.

Риби (20.02 — 20.03). Коли після роботи вам приємніше залишитися вдома наодинці з книжкою, не варто шукати пригод в іншому місці. Найсприятливіший для вас час — уїк-енд, тож чекати розгав вам доведеться довше, ніж представникам інших знаків.

Афіша вихідних днів

● Київ

Національна опера: субота — опера «Мадам Баттерфляй» Дж. Пуччіні.

Театр драми та комедії: субота — романтична легенда «Непереможний меч «Гайан» Т. Габбе (о 12 годині), «Комедія про чарівність гріха» Н. Макбавеллі.

Театр «Колесо»: субота, неділя — жарт «Шантрапа» П. Сакаганського.

Початок вистав о 19 годині.

● Одеса

Академічний театр опери та балету: субота — фрагменти з балетів «Лебедине озеро» П. Чайковського та «Дон Кіхот» Л. Мінкуса (о 18 годині); неділя — знігний концерт хореографічної школи (о 12 годині), фрагменти з балетів «Лебедине озеро» і «Спляча красуня» П. Чайковського (о 18 годині).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота, неділя (виповільно о 20 та 18 годині) — гастролі театру «Ленком» (Москва), П'єса «Чесне фото» О. Галіна за участю О. Каліягіна та М. Караченцова.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

○ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
○ Рукописів не повертаємо.
○ Істинування з читачами — тільки на сторінках газети.

○ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
○ Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій.
○ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі
і понеділка)
українською
і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 280663.

Комбінат друку
видавництва «Преса
України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311093.

Свідчення про реструкцію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.